

IN PACE IN IDIPSUM

DORMIAM ET REQUIESCAM

ORIETUR JUSTITIA

ET ABUNDANTIA PACIS.

PASSER INVENIT SIBI DOMUM

XIII. ÉVF. 1912. 9. SZÁM.

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

A LEGMÉLT. OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSA S
SZE GÉNY TEMPLOMOK FELSZERELÉSÉNEK
ELŐSEGÍTÉSÉRE HIVATALOS KÖZLÖNYŰL

KIADJA

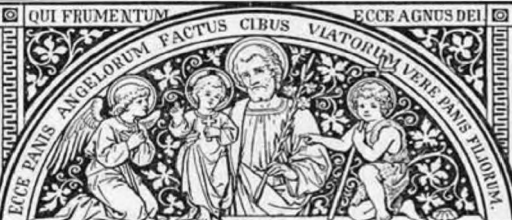
AZ ORSZÁGOS OLTÁREGYESÜLET

Szerkesztőség-kiadóhivatal Bpest, Üllői-út 77.

Ára egy évre 3 korona.

Megjelenik minden hó elsején.

Stephanum nyomda r. t.

ELECTORUM CONSERVASTI

CUJUS NON SUM DIGNUS...

IRGO IPSUM, QUEM GENU

IT DEUM ADORAVIT.

SACRIFICIUM DEO

SPIRITUS CONTRIBULATUS

FLORABUNT SACERDOTES.

PARCE POPLULO TUO.

Walser-Varga-féle

Örökimádás imakönyv

az oltáregyletek imakönyve. ötödik teljes kiadás; 30 óra

K. Sávely Dezső festőművész rajzaival megjelent és kapható

Közönséges papíron:

Vászonkötés	3 K 50 f.
Bőrkötés, vörösvágás, tokkal	5 " — "
Bőrkötés, aranyvágás, tokkal	6 " — "

Műnyomó papíron:

Vászonkötés, vörösvágás	4 K — f.
Bőrkötés, vörösv., tokkal	5 " 50 "
Bőrkötés, aranyv., tokkal	6 " 50 "
Borjúbőr-kötés, aranyvágás, párnázva, kazettával	8 " 50 "

Japán papíron: (az egész könyv egy ujjnyinál alig vastagabb)

Vászonkötés, vörösvágás	4 K 50 f.
Bőrkötés, vörösvágás, tokkal	6 " — "
Bőrkötés, aranyvágás, tokkal	7 " — "
Borjúbőr, párnázva, kazettával	9 " — "
Borjúbőr, hordozható tokkal	18 " — "

REMÉNYSÉGÜNK 1906, 1907, 1908, 1909-ik évfolyamai még kaphatók egyenként 1 K 40 fill.-jével.

Walser-Varga-féle

Örökimádás imakönyv

öregbetűs hatodik teljes kiadás.

A betűk nagyok, de a könyv alakja alig valamivel nagyobb a kisebb alakú kiadásénál: K. Sávely Dezső festőművész rajzaival.

Jó papíron:

Vászonkötés	4 K 60 fill.
Bőrkötés, vörösvágás, tokkal	6 " 50 "
Bőrkötés, aranyvágás, tokkal	7 " 50 "

Japán papíron:

Vászonkötés, bindre fűzve	5 K 20 fill.
Bőrkötés, bindre l., vörösvágás, tokkal	7 " 50 "
Bőrkötés, bindre l., aranyv., tokkal	8 " 50 "
Borjúbőr, bindre l., aranyv. párnázva kazettával	11 " — "

Liguori sz. Alfonz

Üdvösség Útja (elmélkedések).

Az első kiadás elfogyott; új kiadás készülöben.

Ezen könyvek megrendelhetők:

VARGA MIHÁLY esperes-plébánosnál

Kiskunmajsán (Pest vm.)

a pénz előleges beküldése mellett, vagy utánvétellel

A kereskedésben 20%-kal drágább lesz.

Oltáregyesületi érmek

aluminiumból, újezüstből vagy valódi ezüstből többféle kivitelben kaphatók Kalocsán a Rózsafüzérgépző Híziipari Vállalatnál. Csinos és tartós szentolvasók. Érmek, keresztek, szentképek, skapulárék, skapuláré-érmek és egyéb kegytárgyak. Első szentáldozási képek Imakönyvek és hitbuzgalmi művek. Lurdi víz.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Cím:

RÓZSAFÜZÉRIIPAR, KALOCSA.

ÖRÖRIMÁDÁS

az Országos Oltáregyesület havonként megjelenő hivatalos közlönye.

TARTALOM: *Tiefenthaler József*: Fel a bécsi nemzetközi eucharisztikus kongresszusra! — *Reviczky Aladár C. M.*: Jézus Szive Társulata a haldoklók lelki segélyezésére. — *Tiefenthaler József*: Csodás magyar szentségi körmenet Lourdesban. — *W. eucharisztikus kongresszus r.*: Az első évtized az eucharisztikus világkongresszusok történetében. — Kegyes adományok Bosznia részére. — *A.*: Ének az oltárnál. — *L. I.*: Áldoztató kehely és az emberi szív. — *Klett István S. J.*: Nagy vendégség. — *Clara Adoratrix*: Vértanú az oltárlépcsőn. — Vakok óvója. — *Gyafari szentáldozás*. Rovatvezető: *Reviczky Aladár* főmunkatárs. Az új Jákobkútja. — Eucharisztikus élet egy németországi városban. — *S.*: «Mindennapi kenyereünk.» — *Gyermekvilág*. Rovatvezető: *Dr. Szyllaba Emil*. A szentségi Jézus diadalának napjai. — Szent Gellért püspök és vértanú. — Eucharisztikus élet egy javító-intézetben. — A kis ministráns. — Egyesületi élet. — Kimutatások.

Fel a bécsi nemzetközi eucharisztikus kongresszusra!

DIES ENIM SOLEMNIS AGITUR — ünnepi napok lesznek ott szeptember 12-től 15-ig. Krisztusi napok, szentségi napok! A legméltóságosabb Oltáriszentség diadalünnepe! A legnagyobb hititoknak legfényesebb megünneplése! Ennél hatalmasabb meghódolás Isten tekintéyle előtt nem képzelhető.

A létfenntartás eszközeit úgy becsüljük, mint életünket. Lelki életünk fenntartási eszköze az Oltáriszentség. Amely mértékben szeretjük lelkünket, üdvünket, megváltásunkat, olyan mértékben lelkesülünk, buzduljunk lelkünk táplálékáért, az Oltáriszentségért!

A mi Istennünk és lelki táplálékunk diadalünnepe lesz Bécsben!

Az Úr a pálmavasárnap dicsősége közepette sírt. Sírt Jeruzsálem felett, mert nem ismerte meg jövele napján. Az eucharisztikus kongresszus is most annyira közel kerül hozzánk, hogy azt kell mondanunk, hozzánk jött. Ismerjük fel a nagy napot! Ne sírjon felettünk, nemtörődömségünk felett fájdalomkönyveket a szentségi Jézus, hanem minden katolikus szív, minden katolikus lélek mutassa be hódolatát a szentségi Úr Jézusnak.

Messze, távoli, országokból, idegen világrészekből ezren és ezren jönnek kinyilvánítani hitüket. Gazdagok és szegények, férfiak és nők egyaránt zarándokolnak a nagy napok színhelyére Bécsbe.

Mi magyarok pedig mindezekén kívül ott találjuk a nagy Szentség elé borulva ősz uralkodónkat, apostoli királyunkat, püspökeinket, egyházi és világi nagyjainkat. Fel tehát minél többen, minél lelkesebben a bécsi nemzetközi eucharisztikus kongresszusra! Különösen a szept. 15-én tartandó eucharisztikus diadalmeneten igyekezzünk az ország legtávolabbsó részeiből is tömegesen résztvenni. Az Oltáriszentség iránti hitnek olyan kolosszális megnyilatkozását fogjuk ott látni, amelyért érdemes bármily áldozatot hozni. Erre a napra a legutolsó percig ad jegyeket a bécsi központi iroda (Zentralstelle des eucharistischen Kongresses, Wien I., Stefansplatz Nr. 5.)

Tiefenthaler József.

Jézus Szent Szive-Társulata a haldoklók lelki segélyezésére.

AZ EUCHARISZTIKUS életet élő hiveknek van egy nagyon fölemelő, nagy jutalommal járó, édes érzéseket keltő s emellett rendkívül lelki hasznokat eredményező kötelességük: az apostolkodás. Nemcsak a püspököknek és áldozópapoknak kell apostoloknak lenni, hanem a hiveknek is — főleg az Oltáriszentség tisztelőinek, a gyakran áldozóknak. S ha a világiak nem is prédikálhatnak, gyóntathatnak és a szentségeket ki nem szolgáltatathatják, mégis igen-igen sokat tehetnek a lelkek megmentésében: imájukkal, szent áldozásaik, önmegtagadásaik, jócselekedeteik följajánlásával, vagyis imaapostolságukkal. Ilyen imaapostolságra van alapítva az a társulat, melynek neve «Jézus Szent Szive társulata a haldoklók lelki segélyezésére» s melynek célja imádságokkal, szent áldozásokkal, szent miséikkel s egyéb jócselekedetekkel azon kegyelmek kiesdeklése az Úr Jézus szent Szívétől a szent Szűz közbenjárására, amely kegyelmek a haldoklók megtéréséhez szükségesek.

Naponkint körülbelül százezer ember hal meg. Ezen százezer közt mily sokan lehetnek, kik nincsenek a megszentelő kegyelem állapotában. S ha bűneikben hálnak meg, örökre elkárhoznak. Egy azonban segíthet rajtuk: az Isten végtelen irgalma, kegyelme. Ha Isten megkönyörül rajtuk s megadja nekik a tökéletes bánat, a megtérés kegyelmét, úgy meg-

menekülnek az örök kárhozattól. Ezt a kegyelmet kiesdekelhetik a hivek is — főleg azok, kik közel állnak az Úr Jézus szent Szívéhez: az Oltári-szentség tisztelői s legfőbbkép a napi áldozók.

Hogy a halálos bűn állapotában élő haldoklók közül minél többet meg lehessen menteni az örök boldogság számára, ez eszmét úgy váltotta ki a gyakorlati életben P. *Lyonnard* János S. J., hogy 1864-ben társulatot alakított, hogy így egy egyesületbe csoportosítsa azon buzgó lelkeket, kik minél több embert meg akarnak menteni az örök tűztől.

Az Úr Jézus szent Szívének ezen társulata a külföldön nagy virágzásnak indult, úgy hogy ma már sok százezer tagja van. Hazánkba a lazarista misszionáriusok hozták be a jelen évben, hogy itt is alkalmat adjanak a hiveknek, hogy az eucharisztikus Úr Jézus dicsőségére minél többet és minél többen imádkozzanak a bűnös haldoklók megtéréséért.

Eucharisztikus lelkek lépjétek be e társulatba s legyetek annak első s buzgó apostolai!

A társulat szabályait a következőkben adjuk:

1. *A társulat célja*: A halálgyötrelmeket átélő Úr Jézus szentséges Szívének és a szent fia fájdalmain kesergő boldogságos szűz Mária szívének tisztelete; azon kegyelemnek kérése, hogy a naponkint körülbelül 100.000 haldokló boldog halállal muljék ki e világból és a vigasztalás kegyelmének megszerzése a szomorkodók számára.

II. *Fölvételi föltételek*: A társulat tagja lehet minden rangú és korú katolikus,

1. ha kötelezi magát (de nem bűn terhe alatt), hogy naponkint elimádkozik a haldoklókért egy Miatyánkot és egy Üdvözlégyet vagy naponkint elvégzi ezen imádságot: «Kegyes és irgalmas Jézus, lelkek kedvelője, szentséges Szived haláltusájára és szeplőtelen szűz Anyád fájdalmaira esdve kérlek, mosd meg véreddel mindazon bűnösöket az egész világon, kik most vivódnak a halállal s még ma kimulnak. Amen. Jézus halállal tusakodó szive, irgalmazz a haldoklóknak».

100 n. b. mindennap: teljes búcsu egyszer havonkint, ha ezen imát egy hónapon át háromszor napjában különböző időben elmondjuk, IX. Pius 1850. II. 2.

2. Ha erre egy fölhatalmazott személytől magát saját akaratából a társulatba fölvéteti és vezeték- és keresztnévét a tagok névjegyzékébe beiratja. A beiratás ingyen történik a budapesti lazaristáknál. (IX., Gát-u. 6.) Tetszés szerinti csekély adomány fejében fölvételi lap is kapható.

III. *A társulat szervezete*: A társulat országos igazgatója mindenkor a budapesti Gát-utcai lazarista misszióház főnöke. A társulat havi közlönye az «Örökimádás» (Budapest, IX., Üllői-út 77.). A társulat terjesztésére az országos igazgató helyi igazgatókat nevezhet ki.

IV. *A társulat lelki előnyei*: A) a tagok teljes búcsut nyerhetnek:

1. A felvétel napján, vagy akadályozás esetén ugyanazon hónap egy, szabadon választott napján. 2. A társulat fő ünnepén: az Üdvöztőnek a Getzemáni kertben végzett imájának emléknapiján (hetvenedvasárnap után való kedden) vagy nyolcada alatt egyszer. 3. A szent vérnek mindkét ünnepén: bőjt 4. péntekén és július 1. vasárnapján. 4. Krisztus öt szent sebének ünnepén: bőjt 3. péntekén; nagycsütörtökön, Úrnapján és Jézus Szive ünnepén. 5. A hétfájdalmú Szűz mindkét ünnepén: fájdalmas pénteken és szeptember 3. vasárnapján. 6. Szent József mindkét ünnepén: március 19-én és husvét után 3. vasárnapon. 7. Istenes szent János (március 8.) és Lelli szent Kamill ünnepén (július 18.). A főnti búcsuk elnyeréséhez föltételek: gyónás, áldozás, templomlátogatás és imádság a pápa szándékára. 8. A halál órájában a rendes föltételek mellett. 9. Egyszer havonkint, ha valaki naponkint imádkozik a haldoklókért és havonként legalább egyszer $\frac{1}{2}$ óráig imádkozik a főnti szándékra. 10. A társulat terjesztői részére áldozócsütörtökön és Nagyboldogasszony ünnepén. 11. A társulat áldozópap tagjai hetenkint kétszer oltárkiváltsággal bírnak a megholt tagok részére. B) A tagok nem teljes búcsut nyerhetnek: 300 napit, ha az alábbi imádságot elvégzik: Mária irgalmas Szive könyörögj a szomorkodókért.

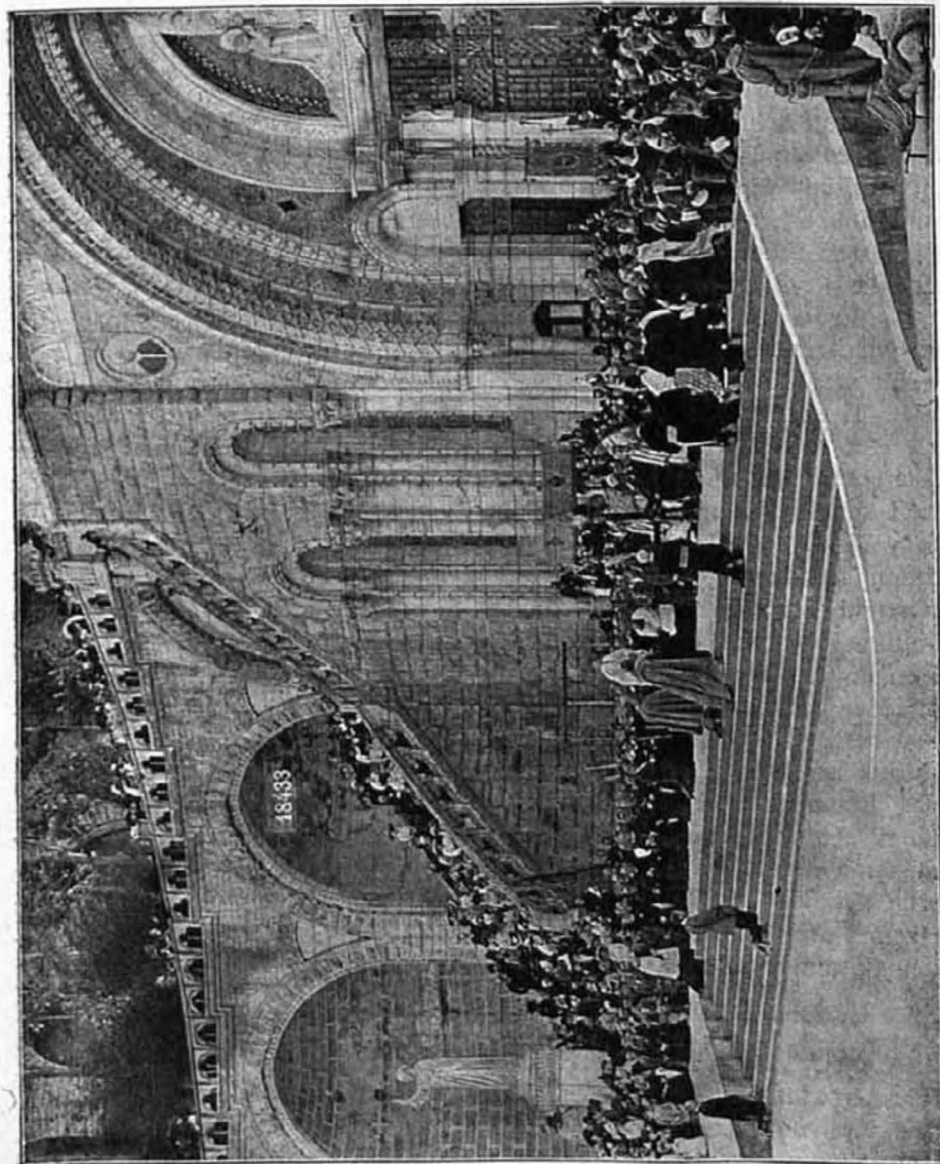
V. *Ajánlatos jöcselekedetek és ájtatossági gyakorlatok*: 1. Minden hónapban a társulat fél óráig a társulat szándékaira a haldoklókért imádkozni s értük szent áldozásokat vagy szentmiséket följánlani vagy hallgatni. 2. Arról gondoskodni, hogy a nagybetegek idejében részesüljenek a szentségekben. 3. Kisebb-nagyobb alamizsnák küldése a haldoklókért végzendő szentmisékre. Aki 20 koronát ad, az életében és halála után részesül a társulati misék gyümölcszeiben. 4. A társulati áldozópapok kötelezettsége csak a szentmiséikben való memento, egyébként kéri őket a társulat, hogy a haldoklókért évenként legalább egy szentmisét végezzenek s a misének második intencióját hetenkint legalább egyszer ezen szándékra ajánlják föl. Ezt egyszer s mindenkorra megtehetik.

Reviczky Aladár C. M.

Csodás magyar szentségi körmenet Lourdesban.

AUGUSZTUS 5-én a Lourdesban buzgólkodó magyaroknak felejthetetlen napjuk volt. Az első lourdesi nemzeti zarándoklat 500 főnyi tömege már kora délután csoportosult a bazilika előtt elterülő hatalmas téren. Ma a magyarok körmenete lesz. Magyar püspök, dr. Kohl Medárd fogja az Oltáriszentséget körülhordozni. Minden magyar szív hevesen dobogott s lázas sietséggel sietett a csodálatos barlang felé. Úgy éreztük, mintha.

bennünk, kik az ország különböző részeiből odazarándokoltunk, az egész katolikus Magyarország körülterdelné az egyszerű barlangot. Vajjon a

Szentséges körmenet Lourdesban.

lourdesi szűz Anya ma is közbenjár-e szent Fiánál, hogy gyógyító kegyelmét a betegekre áraszsa? Remegő érzés súgta bensőnkben, hogy nem

vagyunk érdemesek reá. Mint nemzet messze eltértünk hűségétől. Sok magyar szív nem tiszteli őt anyjának s mennyi azoknak a száma, kik nevét, melyet az angyalok is tisztelettel ejtenek ki, becsmérelik. Azután rajtunk kívül ott volt még a franciák, belgák, hollandok, olaszok és bécsiék hatalmas zarándoklata és mindezeknek lobogó buzgósága, megrendítő hite mellett mi elzárt nyelvünkkel félénken huzódtunk meg. Mégis remény dagasztotta keblünket, mert hiszen a tizedik keresztúti állomás fölállítása és fölszentelése a magyar nemzet nagylelkűségéből, az Úr Jézus iránti mély hitünk és imádatunk tanuja. S mikor Mária képével és nemzeti címerünkkel ékesített magyar selyem lobogó tövében 500 magyar hódolt a lourdesi csodatévő Szűznek, a boldogságos Szűz régi magyar nemzetét, Mária-országát láthatta lábai előtt térdelni.

Míg e gondolatok végigcikkáztak a lelken, megindult a diadalmenet az Oltáriszentséggel. Az Úr Jézus, mint a valódi irgalmas szamaritánus indult meg könyörületos útjára. Hatalmas és diszes mennyezet jelezte útját. E sorok frója egyike lehetett azon szerencséseknek, kik a mennyezetet hordhatták. Leírhatatlan az a bizalom, mellyel minden szem az Oltáriszentséget nézi. Senki sem lát ott ostyát, hanem magát az Urat és azért szívet-lelket megrázó erővel hangzanak föl a kérések: Uram, add, hogy lássak. — Uram, add, hogy halljak. — Uram, add, hogy járjak! — Uram, ha akarod, meg tudsz gyógyítani. — Uram, csak egy szóval mondjad és meggyógyulok. — Drága jó lourdesi szűz Anyánk, könyörögj érettünk! — Nem is kérések ezek, hanem követelések; mert a bizalom, a remény a Megváltó iránt oly nagy, hogy nem fér a szívbe, hanem velőtrázóan erőteljes követelésekben tör a Szentség felé. Es minden beteget a kereszt csókjával illet a Szentség: sorban megáldja a püspök az Oltáriszentséggel a betegeket.

Remegett a bensőm és eszembe jutott egy nagy francia gondolkodónak a mondása: meg kellene bolondulnom, ha csodát látnék. De ez hitetlen gondolat volt, mert hiszen benne vagyunk a csodák, a természeti és természetfölötti csodák oceanjában. Azért elűztem fejemből és átengedtem lelkemet annak a boldogító és kimondhatatlanul édes reménynek és bizalomnak, amely mindenkinek a lelkéből előtört.

***

Az Üdvözítő a szentostya leple alatt befejezte irgalmas körútját. Visszatért a templomba. Visszatért a rózsafüzér kápolnába, mert hiszen a rózsafüzér királynéjának közbenjárása és hathatós kérése vitte őt a betegek közé. S alig hogy a szentségház kulcsa megfordult zárjában, a püspök elé áll egy sápadt és az izgalomtól egész testében remegő nő és átadja a püspöknek két hosszú mankóját, melyekkel tíz éven át pótolta holtan alá-

csüngő egyik lábát és hurcolta odább beteges testét. Nem volt rájuk szükség többé. Meggyógyult.

Ajka mozgott, de izgalmaiban nem tudott hangot kiadni. És csakhamar mellette termettek a boldogságtól zokogó rokonai és földiei, a dijoni plébános, kinek hive volt és több ezernyi tömeg. Kötélkordont vontak köréje, mert menthetetlenül eltiporták volna. Mindenki látni akarta, érinteni ruháját, örömcsókaival elhalmozni azt, kit Isten kegyelme ennyire megilletett. Az emberár magával sodorva a gyógyult nőt, majd az orvosi iroda, majd a grotta felé hömpölygött. A hála, az öröm, a lelkesedés nyert diadalmas kifejezést a hatalmas embertömeg izgatottságán.

A püspök, kit mindig nagy udvar szokott körülövezni, ezúttal egyedül maradt és arca nem kevésbé volt sápadt, mint azé a nőé, kit a boldogságos Szűz közbenjárására az ő püspöki kezén át gyógyított meg az Oltárszentségben lakó Úr Jézus gyógyító kegyelme — az első magyar nemzeti zarándoklat szentséges körmenete alkalmával.

Tiefenthaler József.

Az első évtized az eucharisztikus világkongresszusok történetében.

TAMESIER úrnő ernyedetlen küzdelme és sokévi fáradozása révén 1881. június 28-án testet öltött az eucharisztikus világkongresszus gondolata. A franciaországi Lille városában ülésezett. A várakozás ellenére a legtöbb katolikus ország küldött képviselőket, jelesen sok püspök jelent meg; mások pedig — különösen Belgiumból és Olaszországból — képviseltették magukat.

Követek jöttek Németországból, Ausztriából, Spanyolországból, Görögországból, Svájcból, sőt Ázsiából és Amerikából is. Bekastel mesteri rövidséggel tárgyalta lelkes beszédében az euchar. kongresszus programját és célját: *Jézus Krisztus szociális királysága*. Jézus az egész emberiség és minden egyes ember királya — ez volt a kongresszus vezérgondolata. *Jézus királyságát a gyakori és közös szent áldozások fogják megvalósítani*. A társadalmat újra az Élet kenyere fogja éltetni. Leynette, arraszi püspök a Megváltónak a szentségházban folytatott életét állította példa gyanánt az emberek szeme elé szociális megváltásuk elérésére. Verbecke jezsuita atya az egyesek, a család és a társadalom kötelességeiről beszélt az Úr Jézussal szemben.

A beszédek magukban véve nem sok újat nyújtottak a résztvevőknek. De annak a folytonos és erős hangsúlyozása, hogy mennyivel tarto-

zunk gyakorlati életünkben az Úr Jézusnak, alvó vallási öntudatunk hatalmas felébredését és gyakorlati eucharisztikus életünk óriási föllendülését jelentette.

A következő évben a kongresszus *Avignonban* ülésezett szeptember 14-től 17-ig. A résztvevők száma emelkedett. Az első kongresszus gyakorlati tanulságai itt megérttek a megvalósítás számára. Avignon azon nagy eucharisztikus csoda miatt, mely itt történt, a hetvenes években nagy eucharisztikus körmenetek központjává lett. Bekastel és Verbeke itt is beszéltek. Ez utóbbinak tárgya volt: *Az Oltáriszentség befolyása a társadalomra*. Ettől kezdve ez a tétel a közeli összes kongresszusokon szerepelt. Hiszen a kongresszus célja: *A társadalom újra való kereszténnyé tétele az Oltáriszentség által*. Jézus nélkül szociális nyomor és süllyedés található minden felé. Nélküle minden reform hiábavaló. A felebaráti szeretet — amint az Úr Jézus tanítja minden következményében a gyakorlati élet számára, az egyenlőség — melyet megvalósít az áldoztató asztalnál — a lefelé huzó anyagiasság meggyőzése, mire az Ő kenyere képesít, vannak egyedül hivatva a szociális kérdés megoldására, mert a szociális kérdés mindenekelőtt vallási kérdés. Ezt a gondolatot ismételtlen hangsúlyozzák az eucharisztikus kongresszusok.

Minden gazdasági rendszer, melyet nem éltet a kereszténység szeleme, holt, bajt okoz és népeket öl. Az eucharisztikus kongresszusok útjukban az egész világon keresztül arra vannak hivatva, hogy ezt a gondolatot folyton a keresztény népek emlékezetében tartsák.

1883-ban *Belgiumban* jött létre az eucharisztikus kongresszus és pedig *Lüttich* városában június 5-től 10-ig. Jelentősége nőtt. Az elnöklést egy kardinális — Dechamps vette kezébe. Állandó bizottság is alakult, mely a kongresszusok rendezését tekintette feladatául. A kongresszus üléseinek vezérgondolata ismét az volt: *Az Oltáriszentség befolyása a vallásos és társadalmi (szociális) életre*. Egyháziak és világiak egyaránt tárgyalták. A szónokok mindinkább mélyebben fogják föl az Eucharisztia jelentőségét, mindinkább behatóbban és sokoldaluan állítják a nagy igazságokat a bámuló hallgatóság szeme elé, és mindinkább elevenebben és tisztábban láttatják be Krisztus jelenlétének hatalmas titkát az Oltáriszentségben.

Minő magasztos kilátásokat nyitottak az euchar. kongresszusok a lelkipásztorok és vezető személyiségek számára, kiknek fõnn volt tartva ezen eszmék megvalósítása!

Két évvel utóbb 1885. év szeptember hó 9-től 13-ig az eucharisztikus kongresszus *Freiburgban, Svájcban* talált otthonra. A kongresszusért erősen lelkesülő genfi püspök elnökölt. Megnyitójában az eucharisziára, mint a kimeríthetetlen életforrásra mutatott rá. Ahhoz nagy erő és önfegyelme-

zés szükséges, hogy életünk teljesen az Úr Jézustól tanított elvek szerint alakuljon ki.

Hogy ez az erő az Eucharisziában megvan, arról erőteljes meggyőződéssel beszéltek Verbeke és Belcastel az V. eucharisztikus kongresszuson *Toulouseban*, mely 1887. évben június 19-től 22-ig tartott. A két következő euchar. kongresszus (Páris 1888. július 2—6., Antwerpen 1890. augusztus 16-ki) legfőbb tárgya szintén az Eucharisztia és a szociális kérdés volt. Csodálatos, milyen könnyűséggel oldódnak meg az Eucharisztia fényében a legnehezebb életkérdések?

Így dolgoztak az eucharisztikus kongresszusok létük első évtizedében. A gondolat: mindent megújítani Krisztusban — *Omnia restaurare in Christo*, melyet a mostani eucharisztikus pápa vezérelvül választott, már ekkor minden prédikáción és gyűlésen keresztül csillámlott. És a hangsúly a «minden — omnia», továbbá a «Krisztusban — in Christo» kifejezéseken van. Habár az első kongresszusok nem is mozgatták meg a széles néprétegeket és nem hoztak létre szembeötlő eredményeket, tanulságaikat lassankint mégis megvalósították. Eleinte majdnem kizárólag Franciaországra, Belgiumra és Svájcra szorítkoztak. Egyéb országok követői nem voltak képesek az eszméket otthon megérlelni. Személyesen kellett látni és tapasztalni. Azért a mozgalom átkelt az oceánon túlra, hogy új érárt nyisson az eucharisztikus küzdelmekben.

W. euchar. kongresszus r.

Kegyes adományok Bosznia részére.

GÖBBSZÖR volt alkalmunk e lap hasábjain festeni az egyház nagy szegénységét Boszniában és Hercegovinában s kértük a kegyes olvasókat, hogy szánakozzanak s adományaikkal építsék a boszniai és hercegovinai Jeruzsálem falait.

Eddig a következő adományok folytak be: B. W. A. 400 K, gróf Pongrácz A. c. püspök 60 K, R. A. 20 K és 2 kehely, Lazaristák Budapest 4 miseruha, 2 öröklámpa, 4 antipendium, 1 füstölő, 6 karing, 4 oltárterítő, 144 rózsafüzér s több egyházi fehérnemű, gróf Zichy Lujza 20 K, Czeglédrol egy hölgy küldött arany gyűrűt (30 K értékben), Goda Margit 10 K, Báthory Jozefa 6 K, Schützenberger Ilona 3 K, Erzsébet-kórház három miseruha.

Kérjük olvasóinkat, kegyeskedjenek adományaikat e címre küldeni: lazarista misszióház, Budapest, IX., Gát-utca 6. sz.

ÉNEK AZ OLTÁRNÁL

Oh, ha én azt elmondhatnám
 Irántad mit érzek,
 Zengnék olyan szívhezszóló
 Magasztos, szép éneket,
 Hallatára a tél fagyja
 Szép tavaszra vállana.
 Még a kopár sziklaszirt is
 Virágokat hajtana.

Ha én mindazt elmondhatnám
 Mi hevíti lelkemet,
 Betölténém énekemmel
 A földet, s a mennyeket.
 Hallatára elámulna
 Az ég minden anyyala,
 S szállna ott fenn ajkról-ajkra
 Hév szerelmem szép dala.

Ha én szóval kimondhatnám
 Mint szeretlek tégedet
 Drága Jézus, egy Szerelmem,
 Zengnék Neked éneket.
 Hívó szómra eléd jönne
 A föld minden embere,
 Minden templom e világon
 Zsúfolásig tellene.

Oh, ha tudnám kibeszélni
 Végtelen szépségedet,
 Elbámulva hallgatna meg
 Minden lélek engemet.
 Hozzád térne minden bűnös
 Az egész föld kerekén,
 S nem sértene többé senki
 Szent oltárod rejtékén.

Oh, engedd hát szavak nélkül
 Némán hadd dicsérjelek,
 Hogy az égi szeráflekek
 Szívével szeresselek.
 Hogy szemléljem Szentségedet
 Míg tart földi életem,
 S majd azután fátyol nélkül
 Nézelek a mennyekben.   A.

Áldoztató kehely és az emberi szív.

GY JÁMBOR lélek, ki gyermekkora óta imában, böjtölésben s egyéb Istennek tetsző jó cselekedetekben szolgált az Úrnak s aki kiváló, gyöngéd tisztelettel viseltetett a legméltóságosabb Oltáriszentség iránt, elmerülve mély, hódolatteljes imádságban az oltárszekrény előtt, azt kérdezte az isteni Üdvözítőtől, miért szeret inkább a ciboriumban (áldoztató kehelyben) lakni, mely hideg s érzéketlen ércből készült, miért nem inkább az emberi lélekben, mely Isten képére s hasonlatosságára van teremve s Krisztus kiömlő drága szent vérével van megváltva.

— Lánykám, — felelt vissza neki egy titkos, benső szózat — ha a te szíved minden földi hiúság, gyönyör iránt oly hideg s érzéketlen lenne s ha oly üres az anyagi érdekek s földi nyereség s haszontól, mint aminő érzéketlen s üres ez az ércből készült áldoztató csésze, akkor ép oly

örömmel vennék lakást szivedben, mint aminő örömmel tartózkodom itt ebben a kehelyben...

Aki Jézust, az édes Üdvözítőt méltóképp akarja magához venni, aki azt óhajtja, hogy Jézus örömmel lakjon őnála, az tisztítsa meg előbb lelkét a bűnöktől; legyen üres annak a szive minden hiú földi gyönyörtől s anyagi vétkes kívánságtól.

Krisztus szivünkbe költözve elárasztja azt égi kincsekkel, égi örömmel: azzal a csendes földöntúli békével, boldogsággal, mit nem adhat nekünk a világ soha... soha.

Ezeket a kincseket csak az isteni Üdvözítő osztogatja.

L. J.

A nagy vendégség.*

GY EMBER nagy vendégséget szerze és sokat meghiva. Amikor pedig elközelge a vacsora ideje, elküldé szolgálait megmondani a hivatalosoknak, hogy jöjjenek, mert már minden el van készítve. És kezdék mindnyájan mentetetni magukat. Az egyik majort vett, azt kell neki megtekintenie. A másik ökröket vásárolta, nem mulaszthatja el, ki kell próbálnia. A harmadik feleséget vett, azt nem hagyhatja el.

És visszatérvén a szolgálak, megjelenték ezt uroknak. Akkor megharaguvék a családatya és mondá szolgálainak: kimenvén hamar a város utcáira és mellékutcaira, szedjétek össze a szegényeket, bénákat és vakokat és hozzátok be ide.

Kis idő multával jelenték a szolgálak: Meg lett Uram! amint parancsoltad, de mégis van hely.

És mondá újra az Úr: Menjetek ki még egyszer az utakra és a sövényekhez és kényszerítsétek bejönni, hogy megteljék az én házam.

Mondom pedig nektek, hogy senki ama férfiak közül, kik hivatalosak voltak, nem izleli meg az én vacsorám. (Lásd: Luk 14, 16—24.)

Reád bizom k. olvasóm, hogy e példabeszédből levond a tanulságot. Nem a szentáldozásról mondotta azt első sorban az Úr, hanem az anyaszentegyházról. De minden pontjában ráillik az isteni vendégre, az Úr asztalára is, s talán ép e végből választotta az Üdvözítő a hasonlat eme formáját. Csak egy pontra hívom föl figyelmedet, t. i. arra, mint megy az Úr tovább, ha valaki hívását meg nem fogadja. Nem adja föl szándékát. A gyakori szentáldozás meg fog honosodni; ha benned nem, ha hazánkban nem: ott vannak az utca népei, a művelt világ határain

* Szemelvény a szerzőnek: «Az Úr nagy kívánsága» című könyvecskéjéből. A pécsi Oltáregylet kiadása.

kívül álló pogány népek. Mint telik meg már is egyre jobban és jobban az Úr háza és vendégasztala e szegényekkel és megvetett nyomorékokkal.

Az Úr nem szorult a zsidó népre, nem szorul Európa népeire, nem szorul hazánkra sem, nem szorul terád. Megmondja, tudtunkra adja kívánságát, meghív vendégsége asztalához, ha elfogadjuk, mi vagyunk a kiváltságosak s Ielke örvend, hogy szavára hallgattunk. De, ha siketek vagyunk hívó szózatára, kiküldi szolgálait a szegényekhez, bénákhoz és vakokhoz. És megtelik a ház, megtelik a lakodalmas asztal. Ama férfiak közül pedig, akik első sorban hivatalosak voltak, de a kitüntető meghívást nem követték, «nem izleli meg mennyei vacsoráját egy sem».

Klett István S. J.

Vértanú az oltárlépcsőn

OTT ÜLT a templom lépcsőjén, kezeit összekulcsolva, hol a templom zárt ajtaját, hol a sötétlő eget nézegetve, melyen lassan-lassan gyúltak ki a világító fáklyák, a fényes csillagok. Az est leszállt, anélkül, hogy a boldog elmélkedésbe merült gyermek ezt észrevenni látszott volna. Szive még mindig telve volt azokkal a lángoló érzelmekkel, melyeket az édes Jézus ma reggel, első bevonulása alkalmával abban fölkelített, mert a kis Alajos, a tizenkétéves, szelid, angyaljóságú ministránsfiúcska ma reggel vette magához legelőször az Úr Jézust olyan áhitattal, olyan szeretettel, olyan vágyakozással, mely bámulatra ragadhatta méltán az egész városka népét.

Szívében újra átélte ama legszentebb pillanatok; szemeiből a szeretet tiszta gyöngyei peregtek alá, midőn egyszerre hangos lárma, durva káromkodás riasztotta föl boldog merengéséből.

— Ó Istenem! Atyám már megint részegen jött haza, már megint bántja, káromolja azt a jó Istent, még ezen a szent napon is, mikor én Őt magamhoz vettem. Hogyan menjek ma haza, hiszen amilyen dühös, még agyonüt anyámmal együtt, kinek szigorúan megtiltotta, hogy engem szentáldozáshoz engedjen. Jobb lesz nekem a szabad ég alatt hálni, mint-hogy okozója legyek még rettentőbb káromlásoknak — sóhajtja a gyermek, szemeit aggódva jártatva körül a sötét utcában, ahonnét mind rettenetesebben hangzott a káromkodás, közbe tompa ütések, edénycsörömpölés, hirdelve a részeg ember féktelen dühöngéseit.

Alajosnak atyja istentelen, részeges ember volt, esküdt ellensége az Egyháznak s a papoknak, jámbor nejét, egyetlen, ártatlan fiacskáját folyton ütötte-verte. Az anya csak titokban küldheté gyermekét az iskolába s

az első áldozók oktatására, hiszen az elvetemült férj azzal fenyegette, hogy megöli mindkettőjüket, ha Alajos a szentségekhez járulni merészel.

Ma az egész napot oly boldogan tölté el, sokáig időzött a templomban, azután jó anyját kereste föl, kinek örömkönnyes szemekkel beszélt nagy boldogságáról s aki őt szeretettel zárta karjaiba, mint egyetlen vigaszt bánatos életének, mint az atya bűneinek kiengesztelőjét. Azután a város másik végén lakó nagyanyját látogatta meg, mely látogatásból most tért haza s szerető szíve odasodorta őt még egyszer az Úr házának küszöbére, ahol elmerengett a jó Jézus nagy szeretete fölött. Hogyan menjen most a mennyei boldogság színhelyéről haza, hol atyja a pokol minden kínjával töltené el ártatlan lelkét? Nem, azt nem fogja tenni. Nem fokozza megjelenése által még inkább az ittas ember dühét.

De hát hova menjen? Hiszen az éj hűvös, az utcák kihaltak s nagyanya is oly messze lakik, egyedül pedig mégis csak félt a gyermek a néma éjszakában.

Egyszerre csak mintegy véletlenül a zsebébe nyul s valami kemény tárgy akad a kezébe. Egy kulcs volt az, a templom egyik mellékbejáratának a kulcsa, melyet a sekrestyés még tegnap adott át neki, hogy az oltárdiszítésnél segédkezhessen s észrevétlenül juthasson be a templomba.

— Ó hiszen én ma a Jézuskánál is aludhatom! Itt van a templomkulcs. Ott lesz nekem a legjobb, O nála, hiszen Ő szereti a gyermekeket! — kiáltott föl örvendezve s a következő pillanatban már benn is volt, az ajtót gondosan bezárva maga után.

A templomban sötét volt, csak az oltár körül világított némileg az öröklámpa halvány fénye. Alajos csöndesen, összetett kezekkel lépdelt előre, letérdelt az oltárlépcsőre s szeméit a szentségházra szögezve, imádkozott még egy ideig, azután gyermeki egyszerűségében jó éjszakát kívánva a Jézuskának, eltávozott a Mária-oltárhoz, hol a puha szőnyegre lefeküdt s csakhamar mélyen el is aludt, még álmában is mosoly játszadozott kedves ajkai körül. Bizonyára az Úr Jézussal társalkodott angyali lelke. Egyszerre azonban fölriadt; hűvös levegő csapta meg arcát s míg szemével azt kereste, hogy ez honnét jön, lassú, óvatos lépéseket hallott s egy emberi alakot látott a főoltár előtt állni, aki a szentségház felé nyújtá ki karjait.

— Uram, Istenem! Ez valami gonosz szándékkal jött ide, alighanem az Oltáriszentséget akarja elrabolni — villant át lelkén a gondolat s anélkül, hogy meggondolná mit tesz, szilárd léptekkel, bátran tartott az oltárnak, hol a rabló munkájában elmerülve, nem vette őt észre.

A szentségház ajtaja sokáig ellenállt a feszegetésnek, de végre is egy roppanással kinyílt s a rabló megragadta a ciboriumot és épen be akarta göngyölni valamibe, mikor Alajos egy aggodalmas fölkiáltással

rávetette magát, kicsavarta kezéből a szent edényt s erősen magához szorítá, hogy megvédje a Szentséget a tiszteleetlen érintéstől.

A rabló nem lévén illetén támadásra elkészülve, először megijedt, majd féktelen dühvel fölkapta a feszítővasat s teljes erejével főbesújtá a gyermeket, aki hangtalanul esett a lépcsőkre, de a ciboriumot még akkor is görcsösen szorítá keblére...

Az éj elmúlt. Reggel a lelkész borzadva látta meg a földült oltárt s a lépcsőn mozdulatlanul fekvő gyermeket, kinek fején halálos seb tátongott, arca azonban boldog és átszellemült kifejezést mutatott. Még halálában is keblén szorongatá a Szentséget, melyet a rabló nem birt elvenni tőle.

A rabló egy ablakot tört be s azon át hatolt a templomba, de a legszorgosabb kutatás mellett sem tudtak soha nyomára akadni; bár némelyek azt gondolták, hogy a gyermek után ment oda, aki részeg atyja elől keresett menedéket Isten házában...

Mély részvétellel jártak a városka lakói a vértanú gyermek ravatalához, ki átszellemült arccal, kezeiben egy feszülettel úgy feküdt ott a virágok között, mint egy szunnyadó angyal. Mélyen sujtott, de azért túlboldog édesanyja zokogva térdelt az ágy végénél, míg az atyja egy sarokba vonta magát, ahol összegörnyedve ült, még szemeit sem mervén fölemelni.

A temetés megható pompával ment végbe. Alajos első áldozó társai vitték föl váltva a koporsót, melyet fehér ruhás angyalok gyanánt vettek körül a szintén első áldozó leánykák. A pap reszkető hangon énekelte a temetési éneket: Laudate pueri Dominum!... Dicsérjétek, gyermekek, az Urat... Az anya zokogó fájdalommal követte drága gyermekének tetemét, míg az atya egészen megtörve, roskadozva, mint egy alvajáró, csak mikor a koporsót leengedték a sírba, tört elő kebléből egy fájdalmas kiáltás és eszméletét veszítve zuhant le a földre. A körülállók meghatva suttozták egymás között: «Ki hitte volna, hogy ez a durva ember így szeresse a fiát, pedig mennyit verte életében!...» A valóságot persze senki sem sejté, senki sem ismerte föl a templomrablót, a gyilkost, még a törvény sem birta kinyomozni soha, csak azt látták, hogy a részeges, istenkáromló ember most józan, munkás életet élt; eljárt a templomba mindennap s ott az ajtó mögött térdelt lesütött szemekkel, imába merülve. Nejének sem mert ezentúl szemébe nézni, nem távozott szükség nélkül hazulról soha, de mikor az éj sötétje borítá a földet, akkor ment ki kerülő utakon a temetőbe s borult le fiának virágokkal borított sírjára, ajkait odaszorítá a nedves földre s úgy suttozta fájdalmas hangon: «Fiam, Alajosom, megbocsátasz-e nekem?! Szólj, mondd, hogy van-e számomra az égben irgalom, vagy talán mérhetlen lelki gyötrelmeim csak előzve a reám váró örök kárhozatnak, rettenetes bűneim büntetésének: hogy istentelen kezek-

kel nyultam a Szentséghez s hogy gyermekemnek ártatlan vérént ontottam!...”

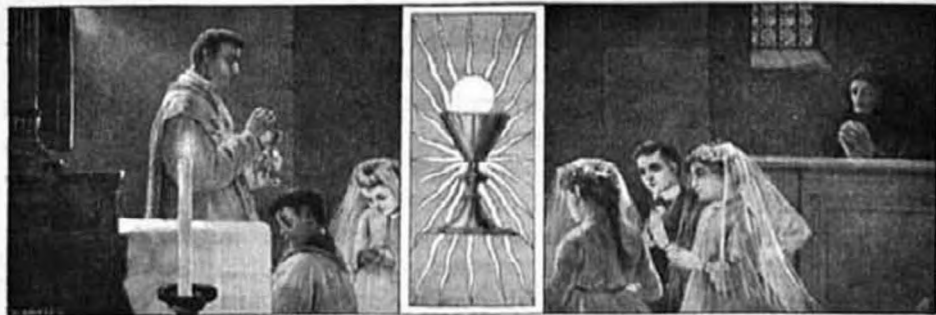
A sírhalom persze néma maradt e könnytelt zokogással [mondott keserű önvádra, de lelkében mindig vigasztalást, könnyebbülést érzett, mintha fia szólt volna hozzája: «Atyám, ne csüggedj. Bizzál az Istenben, mert Ő csak egy bűnt nem tud megbocsátani: a kétségbeesést, irgalmában való kételkedést, kérjed, Ő megadja a bocsánatot megtört lelkednek» S ilyenkor mindig könnyebbült lélekkel ment haza, mindig új remény sugárzott küzködő, vergődő lelkébe, míg végre bűnbánatban eltöltött sok év után számára is eljött a megváltás; eljött a haldoklók édes vigasza, az Úr Jézus és lakást vett szívében, hogy elvezesse a mennyei hazába, vértanú fiának karjai közé.

Cl. Adoratrix.

☪ Vakok óvója. ☪

Zichy János gróf vallás- és közoktatásügyi miniszter szép tanújelét adta a vak gyermekek iránt való meleg szeretetének. A hidaskürti Nagy Sándor-féle 100.000 K-s hagyományból a Hungária-körút és Ida-utca sarkán egy a modern követelményeknek megfelelő óvót építtetett a vak gyermekek számára s a fentartási, valamint a fejlesztési költségekről tárcája terhére gondoskodott. Az óvó 50 vak gyermek befogadására képes és igen szép, egészséges helyen épült. A helyiségek tágasak s bár egyszerű, de jó felszereléssel bírnak. A vakok óvójára azért volt s van szükség, hogy a vak gyermekek már a legzsengőbb korban részesüljenek szakszerű kiképzésben, továbbá, hogy a jó levegő, egészséges lakás, bőséges s jó táplálék, nemkülönben a fegyelmezett ápolás illetve gondozás testi erejüket gyarapítsa. Nem a vakság teszi az embert munkára képtelenné, hanem a szakszerű nevelés hiánya, mely a későbbi korban nehezen vagy egyáltalán nem pótolható. A vak gyermekek nevelés-oktatása az óvóban irgalmas nővérekre van bízva, akiknek jó hírneve épen a karitativ intézményeknél közismert. Az óvóba való föl vétel — állami intézmény lévén — teljesen ingyenes. A felvételi kor — vallás, nem és nemzetiségre való tekintet nélkül — 5—7. évben van megállapítva, de helyesen cselekszik a szülő, ha már előbb is kéri gyermekének felvételét, mert az igazgatóság minden beérkező felvételi kérvényt nyilvántart. Jelentkezésre elégséges egy levelezőlap küldése, melyet az igazgatóság figyelembe vesz s a legkimerítőbb felvilágosítást díjmentesen megadja. Bár tudjuk, hogy a szülő nehezen válik meg kis gyermekétől, mindazonáltal nem lehet eléggé ajánlani intézményünket, mert a gyermek ugyanolyan — ha ne m jobb — otthonra talál, mint a szülői ház. Az igazgatóság a szülőkkel közösen megállapított kérvényeket kinevezésre a vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszteriumhoz felterjeszti. Az óvó 1912. szeptember hó 1-én nyílik meg. Megkeresések a vakok budapesti orsz. intézete igazgatóságához (VII. ker., István-út 95.) intézendők.

Budapest, 1912. augusztus 15. *Herodek Károly* s. k. igazgató.

GYAKORI SZENTÁLDOZÁS.

Rovatvezető: REVICZKY ALADÁR főmunkatárs.

— Az új Jákob-kútja —

A GYAKORI szent áldozást nem tudjuk eléggé ajánlani. Ti, szeretett keresztény hívek, meg vagytok arról győződve, hogy a szent áldozás nekünk a keresztládozat érdemeit, üdvösségünk forrását biztosítja. Nem kellene-e tehát minél gyakrabban áldoznunk? E földön vándorok vagyunk és a legnagyobb kegyelemnek kellene tartanunk, hogy, miként a zsidók a pusztában mannával tarthatták fenn életüket, mi ezen mennyei mannával táplálhatjuk lelkünket az örök életre.

Szent Pál apostol korholta a korintusiakat, hogy ezen mennyei kenyér gyakori vételéhez nem bírták a kellő föltételeket: nem tudták megkülönböztetni az Úrnak testét. Innen eredt azon lelki érzéketlenség, melybe ők estek. Van még más oka is annak, hogy a hívek miért nem haladnak jobban előre a lelki életben: mert ritkán áldoznak. Ha oly sok, hitében és erkölceiben gyenge hívő van, vajjon ez nem onnan van-e, hogy az Úr asztalától távol tartják magukat?

Illés próféta menekült ellensége elől. A sok nélkülözéstől és megerőltetéstől kimerült; bágyadtan feküdt le, hogy kipihenje magát. Az Úr angyala fölébresztette őt s akkor vette észre, hogy mellette friss kenyér van s hogy egy közelben folydogáló patak csobogását hallja. Fölkel, elfogyasztja a kenyeret, iszik a patak friss vizéből s most már megerősítve bátran folytatja útját, hogy Ákáb dühét föltartóztassa. Ez azon kereszténynek képe, ki megerősíti lelkét az angyalok kenyerével s Krisztus vérével s szemei elől soha sem tévesztette el örök célját, bátran halad e siralom-völgynek veszélyes útjain.

Ti, kedves keresztények, jól tudjátok a szent evangéliumból, hogy mily fonséges társalgás játszódott le Jákob-kútja mellett Krisztus és

a samariabeli asszony között. Már esteledni kezdett, az Úr Jézus megpihent a kútnál s nagy szeretettel várta Szikár városából a bűnös asszonyt, ki nemsokára oda ért egy korsóval, hogy friss vizet vigyen haza magával. Az Úr Jézus, midőn ez asszonyra várt, egyúttal az egész emberiségnek figyelmét föl akarta hívni, hogy hol kell az élő vizek forrását keresni. Vajjon kell-e ennél szebb s találóbb hasonlat a szent áldozásra vonatkozólag?

Ezen földi élet sivatagában, amelyben mi minden nap veszélynek vagyunk kitéve, az Úr Jézus egy új Jákob-kútjához hív meg, hogy ott megerősítsük s fölüdítsük magunkat. A samariai Jákob-kútja csak előképe volt a szent áldozásnak. Ezen fonséges forrásnál a halhatatlanság itala vár ránk naponkint.

De sajnos, a samariabeli asszony példájára, ki csak természetes vizet akart meríteni, nem gondolva az élet élő vizeivel, mi is sokszor megelégedünk a természetfölötti élet forrásáról, mely a szentségházból, a legméltóságosabb Oltáriszentségből csörgedezik felénk, mert annyira átengedjük magunkat földi gondolatainknak s ügyes-bajos dolgainknak. Az édes Üdvözítő nemcsak ezen szegény asszonymak, hanem nekünk is gyengéd szemrehányást tesz: «Ó ha ti az Isten adományait megismernétek és értékelni tudnátok s meg is akarnátok érteni, hogy mily nagy kegyelmekkel halmozom el azokat, kik asztalomnál méltóan jelennek meg, mennyire epednétek akkor az én testem és vérem gyakori vétele után s mily végtelen örömtölk s boldogságtok telnék a velem való egyesülésben!»

Az Isten ezen adományára újból fölhívjuk figyelmeteket. Bár csak nagyabecsülnétek ezen adományt s lelki hasznatokra fordítanátok! Vigyázzatok, nehogy rólatok is azt mondják, mint oly sok szerencsétlennről, hogy az Úr megkínált kegyelmével, de ti azokat elutasítottátok magatoktól.

A samariabeli asszony legyen a mi példaképünk. Ő végre az isteni Mesternek szavait megértette, fölnyiltak lelki szemei és Isten adományait megismerte, megtisztította lelkét az élő vizek forrásában, melyet neki Jézus nyújtott. A bűnös asszony megtért s apostolkodni kezdett: Szichár város lakóit az Úr Jézushoz vezette. A görög egyház szentté avatta s oltáira emelte. Így lett a nagy bűnösből második Mária Magdolna.

Ha követtük őt a hitközönyben, kövessük őt megtérésében is: tisztítsuk meg lelkünket az élet igazi forrásában, a szent áldozásban, melyet mindig nagyra tartunk, méltósága szerint értékeljük, vele gyakran élünk és akkor boldogok leszünk s megtaláljuk az örök életet, miként megtalálta azt a samariabeli asszony.

Stillemans, genti püspök.

Eucharisztikus élet egy németországi városban.

EG Y NÉMET plébános írja a következőket: «Plébániámon 10.000 katólikus hívő van, kik közül 2300 olasz s néhány ezer német és francia bányász. Az 1904. évtől kezdve az áldozások száma folyton emelkedik. Míg 1904-ben 14.000 volt, 1911-ben már 60.000-re szállt föl. Ez egy kézzelfogható bizonyítéka annak, hogy a gyakori áldozás kivétel nélkül minden plébánián terjed Isten kegyelméből s az Úr szolgáinak buzgóságából, mert plébániám egyike azoknak, melyeket a lehető legnehezebb adminisztrálni.

Minden hó első péntekén van közös szent áldozás 500 áldozóval, ekkor egyúttal szentségimádás is van, melyet 700—900 hívő látogat. A napi áldozók száma 80, vasárnaponként 200. Vasárnap a szentmise alatt ketten áldoztatnak. Minden nap mise előtt és után gyóntatunk, minden első csütörtökön és szombaton egész nap, szombatonként este 8-tól a férfiakat és legényeket. A gyermekek szombaton és szerdán délután 4—5-ig gyónhatnak.

Az idén igen megható volt a gyermekek első szent áldozása. Oly összeszedettek s ájtatosak voltak, hogy a szülők nem tudták visszatartani könnyeiket. Miután a gyermekek megáldoztak, utána jöttek a szüleik, majdnem teljes számban. Aznap 700-at áldoztattunk. Míg a szülők áldoztak, azalatt a gyermekek egy igen kedves és megható éneket énekeltek szüleikért. A gyermekek közül azóta igen sokan naponként áldoznak, pedig a plébánián az egyes házak igen szétszórva, nagy távolságban vannak. Úgy a szülők, mint a gyermekek boldogsága leírhatatlan. A lelki élet folyton emelkedőben van. Meg vagyok győződve, hogy X. Pius pápának a gyermekek korai áldozásáról szóló rendelete csodákat fog művelni, csak oltártestvéreimből ne hiányozzék az ebben való hit és áldozatos szeretet. Vir obediens loquetur victorias!»

«Mindennapi kenyerünk.»

GYAKRAN áldozók imakönyve. Szerkesztette Reviczky Aladár C. M. A Szent-István-Társulat kiadása. Ára 3, 4, 4'80, 5, 10 kor. Megjelent. Amit várva-vártunk, ami után ezren és ezren epekedtek: a gyakran áldozó hívek imakönyve, ime most mutatja be magát. Naponként ezrek s talán százezrek járulnak már szép Magyarországon is az Úr asztalához s mindenki érezte — ha talán nem is mindnyájan tudták — hogy egy kis segítőre volna szükségük, mely nekik gondolatokat adjon, mely őket gyá-

molítsa, erőtlenségükben bátorítsa, kételyeikben fölvilágosítsa és az eucharisztikus élet szépségeit fönntartsa.

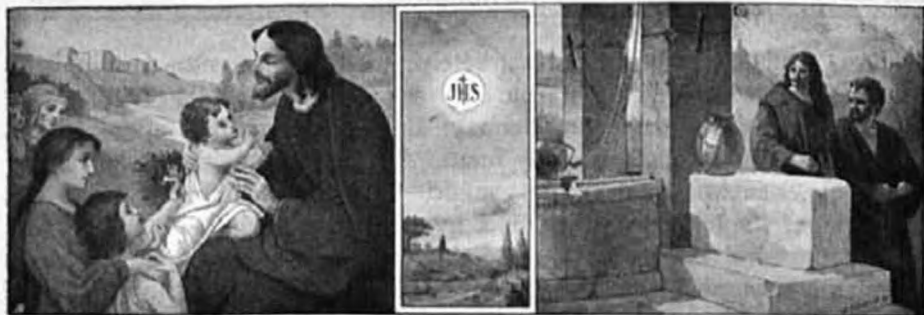
Ez lesz a gyakori és mindennapi áldozóknak a «Mindennapi kenyérünk» és pedig kitűnő tartalma miatt. Az imádságos könyv legelőször is egész terjedelmében közli a gyakori és mindennapi szent áldozásról szóló pápai rendeletet, úgyszintén a gyermekek koráról, melyben az első szent áldozáshoz bocsátandók, szóló dekrétumot; a többi pápai rendeletet kivonatosan, vagy legalább azok lényegét közli. Így minden hívő könnyen hozzáférhet és szem előtt tarthatja ezen fontos rendeleteket. Azután bemutatja a szent áldozás csodálatos kegyelemhatásait, majd a távolabbi készülést fejtegeti, utána a gyónásról szól részletesen, nagy alaposággal s kitűnő lelki tükörrel. A közelebbi készülés fejezetében kioktat, hogy milyen módszert használhatunk, majd a hálaadásról értekezik. Ezen első rész kitűnő oktatás és egyúttal folytonos buzdítás a mindennapi szent áldozásra.

Azután átmegy a gyakorlati életbe s alkalmat nyújt a gyakori áldozónak, hogy miként végezze imádságait reggel, este, evés előtt, után, miként emelje föl szívét napközben Istenhez, hogyan szentelje meg a napot nemcsak szent áldozásával, hanem a szentmisének meghallgatásával s hogyan haladjon előre a lelki életben a naponkénti elmélkedés végzésével.

Az imádságos könyv leglényegesebb s egyúttal legszebben kidolgozott része a «Szent áldozási ájtatosságok» című fejezet, melyet 380 oldalon ad elő a szerző. Itt 52 különböző áldozási készüléssel és hálaadásban lesz az imakönyv segítő társunk, vigasztalónk, sugalmazónk, buzdítónk, tanítónk, itt köti össze szívünket az Úr Jézus szentséges Szívével s lehetőleg sokoldaluan mutatja be azt a viszonyt, amely Krisztus és az áldozó között létrejön. Azután olyan imádságokat közöl, melyeket bármikor lehet végezni (litániák, kereszti ájtatosság, Jézus Szive, szent Szűz tisztelete stb.). Nem feledkezik meg a hitbuzgalmi társulatok ajánlásáról sem, melyek hathatósan emelik a mindennapi áldozások számát.

Ezen imádságos könyvet, mely valóban égető szükséglet volt, a gyakran áldozó hiveknek a legmelegebben ajánljuk. S.

Akik a bécsi euch. kongresszuson résztvesznek, gyónnak és áldoznak és imádkoznak a szentatya szándékára valamelyik templomban, teljes búcsút nyerhetnek. Akik pedig az Oltáriszentséget egy ideig imádják, azok 7 évi és 7 negyvennapos búcsúkegyelemben részesülhetnek. A búcsú a holtakra is alkalmazható.

GYERMEKVILÁG

Rovatvezető: DR. SZYLLABA EMIL.

A szentségi Jézus diadalának napjai.

QÁR HÓNAPOK óta nagy a sürgés-forgás a szomszéd Ausztriában. Osz királyunk példájára lelkesednek, buzgólkodnak és munkálkodnak az összes főhercegnők, akik egymás között nagy munkát osztanak föl: egyik magára vállalta, hogy földiszitteti e hónaptól 12-től 15-ig a bécsi templomokat; a másik, hogy lakást szerez százazreknek, akik e napokra Bécsbe utaznak; a harmadik, hogy minél több embert fog ezekre a napokra Bécsbe meghívni stb. Maga a Szentatya is külön követet küld e napokra Bécsbe, de Rossum bíborost. A lelkesedés átragad minden országra, még olyanra is, ahol kevesebb a katolikus, mint a más vallású. Így például Angolországból, e távoli szigetországból is sokan fognak Bécsbe érkezni. Még más világrészekből is, mint Amerikából, jelentkeztek Bécsbe vendégek. Nagyon természetes, hogy édes hazánk, Ausztria szomszédja és testvére sem marad el. Egyik grófné azt jelentette, hogy vele 10.000 katolikus fog Bécsbe menni.

De miért éppen e napokra és miért a híveknek ez a nagy összereglése? A katonákat is intette a püspökük, hogy aki csak teheti, jelenjék meg Bécsben. Egy időben azt olvastuk, hogy a spanyol király is Bécsbe érkezik azokra a napokra. De hát miért? mi lesz Bécsben, amit máskor nem lehet látni? Azokon a napokon az emberek templomokba és gyűlésekre fognak járni. Templomokba, hogy imádják a szentségi Jézust; gyűlésekre, hogy ott a világ leghíresebb szónokait hallják Róla beszélni. Nyitva lesz Bécsnek minden temploma; minden nemzet kap egy vagy több templomot, aszerint, ahányra szüksége van; az istentiszteletet püspökök fogják végezni. Az utolsó napon, szeptember 15-én pedig nagyszerű körmenet lesz. A Szentatya követe, de Rossum bíboros fogja a legmértősebb Oltáriszentséget körülvinni. Tíz óraker fog a körmenet kezdődni és

1/21 óra lesz, mire a biboros a király, a főhercegek, főhercegnők s a hivek millióinak jelenlétében a körmenet befejezésül szentmisét mond.

Tehát a szentségi Jézus szeretete hozza össze Bécsben a katolikusok százezreit. Az ilyen összejöveteleket eucharisztikus világkongresszusoknak mondjuk. Eddig huszonkettő volt, pl. Londonban, Amerikában, Kölnben, Madridban stb. Az ez idei, a bécsi a huszonharmadik.

Nagyszerű lesz a körmenet és nagyszerű a bécsi gyermekek közös szent áldozása. Húszezer gyermekről írtak, akik Schwarzenberg herceg rengeteg kertjében fognak a szentáldozáshoz járulni. Ha jól emlékezem a hírlapi tudósításra, tíz oltárt állítanak föl majd a kertben s mindeniknél püspök fogja a szentmisét mondani és a gyermekeket áldoztatni. Egész kis hadsereg ez, az áldozó gyermekek nagy sokasága! Hálás szívekbe fog az Úr Jézus bevonulni, mert a bécsi gyermekek jól tudják, mit köszön az ő szülővárosuk a szent áldozásnak. Jól tudják, hogy 1683. év szeptember havában kegyetlenül ostromolta a török a várost. A bécsiek már-már nem tudtak a töröknek ellenállani. Szomorúan virradt rájuk szeptember 12.-re, a Kisasszony ünnepét követő vasárnap. Jól jegyezzük meg: szeptember 12.-re, tehát ugyanaz a nap, amelyen ez idén az eucharisztikus világkongresszus kezdődik. Az nap hajnalban a Bécs átellenében fekvő úgynevezett Kahlenberg-en (magyarul: Kopaszhegyen) megjelent a hős lengyel király, Sobiesky János. Szentmisét mondatott; ő is, összes katonái is megáldoztak — mint a bécsi gyermekek akarják tenni — a lengyel hadsereg a szentségi Jézussal szívében rátámadt a pogány törökre, az Úr Jézus segítette őket: Bécs fölszabadult, a török megfutott; futott, meg sem állt, csak Párkányban, Esztergommal szemközt; itt ismét legyőzték s három év múlva visszafoglalták tőle Buda várát s tizenhárom év múlva már hazánk legdélibb részéből, Zenta vidékéről verték ki. Ezzel aztán hazánk is megszabadult a töröktől, aki 150 éven át kegyetlenül elnyomta.

Az akkori Szentatya Bécs fölszabadulásának emlékére elrendelte, hogy az egész világ keresztényei évről-évre ünnepeljék meg a Kisasszony napját követő vasárnapon Mária nevenapját. Ez a vasárnap ez idén szeptember 15.-ére esik, arra a napra, amelyen Bécsben az idén a nagyszerű körmenetet tartják. A szentségi Jézus Bécsen végigvonul majd, mint ahogy diadalmasan vonult be ugyanoda egy hijján 250 évvel ezelőtt a vitéz lengyel harcosok szívében.

Nemcsak a bécsi, hanem a magyar gyermekeknek is meg kell ünnepelniük ennek a hónapnak említett négy napját. Hiszen a szentségi Jézus 250 évvel ezelőtt nemcsak Bécsset, hanem vele együtt édes hazánkat is szabadította meg a pogány töröktől. Azonkívül jól tudom én, hogy ha a szentségi Jézus szeretetéről van szó, a magyar gyermek nem marad el.

Mit tegyünk tehát? Bécsbe nem mehetünk: az a boldogságunk nem

lehet, ami a bécsi gyermekeknek lesz, mikor saját szemükkel fogják látni mikép hódolnak meg az egész világból jövő katolikusok a szentségi Jézus előtt, élükön a legelső magyar emberrel, koronás királyunkkal. Mégis sokat tehetünk, mert az Úr Jézus a szívünket, a szándékunkat nézi. Járjunk el azon a négy napon (szeptember 12., 13., 14. és 15-én) a szentmisére, végezzünk szentséglátogatást és járáljunk a szentáldozáshoz, mint a bécsi gyermekek. Nem gondoljátok-e, hogy az Úr Jézus előtt nem létezik távolság? A bécsi templomokból épügy fogja a ti hódolatotokat látni, mintha ott lennétek; az áldás, melyet a körmenet alatt fog adni, rátok is száll, mintha a körmenetben részt vennétek. Rajta tehát, legyen ez a négy nap széles e hazában, minden katolikus gyermek lelkében Jézus diadalának négy napja.

Szent Gellért püspök és vértanú.

Szeptember 24-én van szent Gellért napja. Hősi alakjára, melyet ott láthatok a vértanúsága színhelyén a budapesti Gellért-hegyen, az eucharisztikus szövetség minden tagja mély tisztelettel nézzen. Ő nevelte a legelső katolikus magyar ifjút, szent Imrét. Mi is akarjuk az Úr Jézust annyira szeretni és olyan buzgók lenni, mint szent Imre herceg, hiszen azért lett ő a magyar ifjúság védőszentje, hogy mindannyian példáját kövessük. Hát hallgassátok meg, hogy mivel nevelte szent Gellért Imre herceget szentté.

Két dologgal. Először is az Oltáriszentség tiszteletét csepegtette szívébe. Szent Gellért órákat töltött az Oltáriszentség előtt abban a templomban, me-

lyet a Maros mentén építtetett. Ezen a példáján fölbuzdulva Imre herceg is szívesen és sokszor kereste föl az Úr Jézust a templomban s ha keresték a királyi udvarban, rendszerint az oltár előtt találták meg.

Másodszor különösen tisztelte szent Gellért a boldogságos Szűz Máriát.

Még nevét sem merte kimondani, hanem nagyasszonynak nevezte.

Ezt a példáját is követte szent Imre, de annyira, hogy olyan tiszta, olyan szűz akart mindig maradni, mint a boldogságos szűz Mária volt.

Itt látjátok tehát gyermekek a két nagy eszközt, mellyel szent Imrét követve jókká, szent életűekké lehettek: az Oltáriszentséget kell szeretni és a szűz Máriát igazán tisztelni, nemcsak szóval, hanem példájának, ére nyeinek követésével. Erre tanít titeket szent Gellért!

Eucharisztikus élet egy javítóintézetben.

BARCELONÁBAN (Spanyolországban) van egy javítóintézet, melyben 250 fiút helyezett el az állam, hogy őket megjavítsák. A fiúk nagyon rosszak voltak, telve voltak rossz szenvedélyekkel, hibákkal. Engedetlenség, makrancosok, fejesek, hamisak, haragtartók voltak, hazudtak, illetlenül viselték magukat, emellett nem akartak tanulni — szóval vásott, neveletlen nebulók voltak.

Az 1905. évben új lelkész került az intézetbe, hogy annak lelki vezetője legyen. Nagyon nem szívesen ment a rossz fiúk közé. De mégis, bizva Isten kegyelmében, remélte, hogy az intézet a gyakori áldozás következtében lélekben újra fog születni.

Most átadjuk a szót ennek a buzgó lelkiigazgató úrnak, aki így írja le az intézet megújulását:

«Nagy bizalmam volt az Úr Jézusban, ki azt mondotta: «Jöjjetek hozzám mindnyájan s én megenyhítlek titeket». Biztosra vettem, hogy az én rossz növendékeimet is megjavítja, azért a jobbak közül naponként 3—4-nek mondtam, hogy mily örömet szereznének az Úr Jézusnak, ha győnni és áldozni jönnének. A fiúk megértettek. Egy sem utasította el kérésemet. Midőn ezt láttam, akkor a szószékről is hirdetni kezdtem a gyakori szent áldozást s annak a lélekre való nagy átalakító hatását. Beszédeim nem maradtak eredmény nélkül. A fiúk szívükbe fogadták az Úr kegyelmeit s hova-hamar 40 napi és 100 vasárnapi áldozó lett. Ki tudná leírni a gyakori szentáldozás gyümölcseit? A ház légköre pár hét alatt megváltozott. A fiúkat mintha kicserélték volna. Az intézetben fegyelem, rend, erkölcsösség, engedelmesség, szerénység, tisztelet, szeretet, szorgalom, munkásság uralkodott. Mondhatom, hogy a fiúk szemlátomást halad-

tak a lelki életben. Az 1906. évben az áldozások száma meghaladta a 20 ezret.

Eddig az első áldozók kora itt 12—13. év volt. Jött az 1910. pápai rendelet az első áldozók koráról. Nagy volt az örööm. Ő szentsége rendeletét kihirdettem, megmagyaráztam s a 7—8 éves gyermekektől kezdve növendékeimet az első szent áldozásra előkészítettem, melyet szeptember hónapban tartottam. Azután minden nagyobb ünnepen volt első szent-áldozás azok részére, kik elmaradtak, vagy egyéb okok miatt nem járultak az Úr asztalához. Most már intézetünkben van 100 napi áldozó és körülbelül 200 heti áldozó. Az 1911. évben az áldozások száma meghaladta az 50 ezret. Most már nem is merem intézetünknek ezt a nevet adni: javító-intézet, hiszen a legjobb nevelőintézetben sem lehet jobb az erkölcsiség, mint a mienkben. Az intézet vezetői is kénytelenek észrevenni a nagy változást, melyet a vásott fiúk lelkében és viseletében a gyakori szent-áldozás létrehozott. Örülnek is nagyon. De mily nagy öröme lehet az Úr Jézusnak afölött, hogy annyi rossz útra tért gyermek az O szent tés-tével táplálva, újra megtalálta az erény, a tisztesség és jó magaviselet útját».

Ti, gyermekek pedig, kik e gyönyörű példát olvassátok, tanuljatok belőle s járuljatok mindig buzgón és gyakran a szent áldozáshoz, hogy jók maradjatok és hibáitokat az Oltáriszentség vétele lenyesege.

A kis ministráns

A kis Laci jó fiú volt, iskolában sohasem kapott büntetést, legfeljebb néha fecsegésért. A katekizmust pedig különösen jól tudta s azért a tisztelendő bácsi ministránsnak választotta ki. A kis Laci hamarjában megtanulta azokat a kis imákat, melyeket egy jó ministráns elmond följajlásra, Úrfelmutatásra és szentáldozásra. Húsz percig kellett neki a templomig menni és még sem késett el sohasem. Akár esett, akár havazott, ő nem hiányzott az oltárnál.

«A jó Isten egykor nagy jutalmat ad neked ministrálásodért», mondta egyszer a tisztelendő bácsi. Erre a nagy égi jutalomra többször gondolt Laci és akárhányszor álmódott is róla. Így egyszer is azon vette magát észre, hogy ministráló ruhában az ég kapuja elé állott és meghúzta a csengetyűt. Ekkor megjelent szent Péter a kulcsokkal és barátságosan kérdezte, hogy mit akar. «Hát a mennyországba akarok bemenni; talán nem is ismered? Hiszen én ministráns vagyok s már több mint 1000 misénél ministráltam. Csak beengedsz erre a mennyországba?»

«Majd utána nézek — mondotta komolyan szent Péter — mi van

az aranytarsolyban, amelyben jó cselekedeteid vannak eltéve, de a ministránsoké sokszor lyukas, úgyhogy minden újra kiesik belőle; persze ti azt hiszitek, mikor az ég kapuja elé jöttök, hogy milyen szörnyű sok érdemeket van és nem vettétek észre, hogy hogyan pottyant ki minden a tarsolyból és szedte föl az ördög.»

Most szent Péter vizsgálta a tarsolyt, kifordította, minden ráncot számon tartott és mindent megmutatott a fiúcskának. Mennyire ijedezett ekkor Lacika! Alig 20 mise volt még benne, mind kipotyogott a nagy lyukakon.

Azután szent Péter még a kezébe vette a rossz cselekedetek, a tartozások könyvét és oldalonkint mutatta a fiúnak. Itt aztán sok, nagyon sok szám állott, melyek az összes elkövetett és jóvá nem tett bűnöket és a tisztítóhelyi büntetéseket mutatták. És szent Péter a holthalovány Lacinak ezeket olvasta föl: «Tartozások hiúság miatt, tartozások civakodás miatt: 140-szer a jobb ministrálóruhát magadnak tartottad meg és a silányabbat adtad a másik ministránsnak, 50-szer civakodtál mellette, 200-szor akartál első ministráns lenni, pedig a tisztelendő bácsi egyforma cserélkedést kívánt. Ha ünnep volt és sokan voltak a templomban, 231-szer azt forgadtad elmédben: Mit gondolnak az emberek, ha olyan szépen ministrálok? Mennyivel szebb vagyok új ministráló ruhámban, mint a többi fiú. Ha ketten ministráltatok, mindig te akartál a jobb oldalon lenni. Nagymiséknél 20-szor civakodtál, mert te akartad a füstölőt vinni a tömjéntartó helyett. Ha a tisztelendő bácsi megkorholt, a hibát mindig a másikra toltad. Kétszer erősen veszekedtél a társaddal, mikor egy idegen tisztelendő bácsi, ki pénzjutalmat szokott adni, jött misézni, 4-szer haszontalanul tekintgettél és nevetgeltél és ezáltal 300 gyermeket megbotránoztattál, 70-szer igen gyorsan és hanyagul mondtad a konfiteort, 16-szor semmit se imádkoztál az Úrfelmutatásnál, 50-szer a szentáldozásnál, hanem játéokra, sőt egyszer haszontalan csinyre gondoltál, 780-szor rendetlenül hajtottál térdet.

Látod a 20 miséért, amelynél egészen jól ministráltál, 20 lépcsővel jutsz közelebb az éghez, a többi 980 szent miséből össze-vissza marad még annyi jó, hogy még 30 lépcsővel jutsz följebb. Ó, ha mind az 1000 misét hiúság nélkül szolgáltad volna és nem civakodtál volna, ha megléttél volna elégedve a silányabb ruhával, az Úrfelmutatásnál és szentáldozásnál imádkoztál volna és mindjárt elűzted volna a rossz és haszontalan gondolatokat, kedves Laci, olyan nagy dicsőséged lenne, mint az angyaloknak és nagyobb boldogságod, mint azé a királyé, aki 200 évi tisztítóhelyi szenvedés után ma jutott a mennyországba. Most azonban annyi óráig kell szenvedned a tisztítóhelyen, ahány hibát a szentmiséknél és máskor elkövettél anélkül, hogy megbántad volna őket. Ha ezeket

töredelmesen megbántad és őszintén meggyóntad volna, most alig valamit kellene szenvedned a tisztítóhelyen.»

Ezt mondotta szent Péter, Laci pedig maga alatt látta a lángok egész tengerét, melynek füstje tízszer magasabba szállt, mint a templomtorony. Ott látta a saját helyét is és már-már őt is megragadták a szörnyű lángok, mikor komoly álmából fölébredt.

Sajnos minden igaz volt, amit az égi kapus neki elmondott. De most igen óvakodott a hiúságtól és ha ilyen gondolatai támadtak, sietett őket imával elűzni. Teljesen meg volt elégedve, ha mások előnyben részesültek és oly szépen ministrált, mint egy angyal. Szorgalmasan áldozott a szentmise alatt, minden nap megbánta apró hibáit és ezután már nem lyukas tarsolyába tette jócselekedeteit.

S most kedves ministránsok, vizsgáljátok meg lelkiismereteket!

EGYESÜLETI ÉLET.

Halálozás. Meghalt özv. *Szelmáyer* Károlyné szül. *Huber* Mária választmányi tag. Évek hosszú során át buzgó és tevékeny tagja volt az Oltár-egyesületnek. Nyugodjék békében!

A csömöri és czinkotai eucharisztikus élet. Teljes egészében közöljük a csömöri segédlelkész triumfáló örömmel megírt sorait: A következőkben vagyok bátor beszámolni a csömöri és czinkotai félévi eucharisztikus életről: Krisztus hódít; napról-napra új lelkeket nyer, új szivekbe tér, hogy átvegye az egyedül Őt megillető uralmat. Az emberek nem tudnak ellenállani az Ő kitartó szeretetének és hívásának, mintegy Szívébe hullanak. Bent a lélek Istenhez vonzódik, ha el is vakítja a világ egy ideig, de szeretne Istené lenni, Őt bírni, Őt kiengesztelni, Általa szeretettni; Isten fia kedvence, barátja, szerelmese, testvére, akarunk lenni, ez törté-

nik az Úr asztalánál. A szent áldozásban vagyunk «Alter Christus» második Krisztus, nem mi, Krisztus él bennünk.

Lássuk hónapról-hónapra a szent áldozások számát: 1912. januárban 880-szor áldoztak, februárban 1007-szer, márciusban 855-ször, áprilisban 873-szor, májusban 1025-ször, júniusban 913-szor. Félév alatt összesen 5553-szor. 1911. júliustól decemberig 2465-ször. Egy év alatt áldoztak 8018-szor.

Ez a gyakori szent áldozásnak első éve. Vannak naponkinti áldozóink, heti és sokan havonként járulnak a szent áldozáshoz. A vágy Krisztus után nagy. Fölkeresik későn, eljönnek korán, csakhogy birhassák. Időbe került, míg az Úr fölmelegítette a sziveket. A nagy munka sem akadály; áldoznak korán és mennek dolgozni Krisztussal szívükben, mert nélküle élni nem lehet.

Ő az élet. Behódoltak a férfiak is; hogyan? férfizarándoklatot rendeztünk a pesti kongregációkkal egy időben május 19-én Mária-Besnyőre. 200 férfi vett részt, meggyóntak és megáldoztak mindannyian. Ilyen örömet nem éltünk. Mély hatással volt az impozáns pesti férfizarándoklat férfiainkra. Vissza este értünk, a vasútnál várták külön vonatunkat az asszonyok. Mint rendezett hadserege Krisztusnak, égő gyertyákkal kezükben vonultunk a faluba, zengve újra és újra szűz Anyánkról: «Téged rendelt jó Anyánknak az Isten Fia...»

Szem nem maradt szárazon, az örömkönnyek mint drága gyémántok csillogtak a gyertyafény mellett a szemekben. Ezt Krisztus szerezte nekünk. Megtesszük máskor is. Oltáregyesületünkről jeleztem, hogy január 14-én 200 taggal alakult; 237-en vagyunk.

Július 7-én jelöltük ki a terjesztőket:

1. Tóth János pénztáros és terjesztő; 2. Kovács János terjesztő; 3. Spreizer János; 4. Skrvanek János; 5. Lichi József; 6. ifj. Tóth Mihály; 7. Kovácsik Mária; 8. Szigonárovcics Mária; 9. Mandur Katalin; 10. Jeszperger Anna terjesztőnők. Nincs megállapodás. Haladunk előre Krisztus vezérünkkel.

Az oltáregyleti mozgalom átcsapott a leányegyházba, Czinkotára is. Kívánták, hogy nekik is legyen. Az alakulás június 30-án történt. Megjelent a csömöri testvéregyletből több mint 100 tag. Az Oltáregylet

66 taggal alakult meg. Imádási órát minden hónap második vasárnapján tartunk.

Terjesztőnők lettek: Jedlicska Jánosné pénztárosnő, Jedlicska Pálné, Kollár Teréz.

Kiállítás Besztercebányán. Június 29-én nyitotta meg dr. Radnai Farkas megyés püspök a besztercebányai Oltáregyesület kiállítását. A róm. kath. leányiskola dísztermében voltak kiállítva azok a tárgyak, melyekkel ez évben látja el az egyesület az egyházmegyei szegény templomokat. Délután 5 órakor érkezett meg a fővédnök megyés főpásztor, kit az intézet kapujában várt a választmány, Kócsy Jánosné elnöknő és dr. Császik István igazgatóval. A tárgyak megáldása után szép beszédben köszönte meg a püspök úr az úrnők fáradságát, kik maguk készítették nagy gonddal és buzgósággal az összes ruhaneműeket; majd fölhívta a szép számban egybegyűlt női és férfi tagokat a wieni XXIII. nemzetközi kongresszuson való részvételre. Az igazgató megköszönő beszéde után főpapi áldásában részesítette a főpásztor az egybegyűlteket. A kiállítás július 2-án lett bezárva.

Hálaadó szentségi körmenet Besztercebányán. Mint minden évben, idén is ünnepélyes hálaadó és engesztelő szentségi körmenet indul ki a besztercebányai ősrégi vártemplomból föl a kálváriára. E körmeneten az oltáregyesületi tagok zászló alatt testületileg vesznek részt így tartván fenn az 1761-ben történt

nagy tűzvész emlékét, mely az egész várost akkor elhamvasztotta. Előző nap fogadalmi bőjtöt tart Besztercebánya lakossága.

A nagyvárad-i Oltáregyesület jelentése 1909—1912. években. Régen érzett szükségét elégített ki és a hitéletnek hatalmas lendületet adott az a lelkes gyűlés, mely 1909. október 31-én kimondotta, hogy Nagyváradon, a város három róm. kath. plébániájának területén az Oltáregyesületet egységesen megalakítja, a legméltóságosabb Oltáriszentség imádatát szervezi és a szegény templomokat erejéhez mérten segíyezni törekszik.

A katolikus hívek óriási részvétele mellett történt megalakulást a megnyilatkozó lelkesedéshez és buzgósághoz méltó tett követte.

A várad-ujvárosi, várad-olaszi és várad-velencei plébániai templomokban havonként egyszer reggel 7 órától esti 7 óráig tartó közös szentségimádások és ájtatosságok a híveknek ezreit még közelebb vitték az Oltáriszentségben jelenlevő Úr Jézushoz; a szentségek gyakori vétele, különösen a gyakori, sőt mindennapi szentáldozás örvendetes terjedése, a hitélet általános föllendülése, a keresztyén kath. öntudat ébredése azon csalhatatlan jelek, melyek kétségtelenül mutatják, hogy az Oltáregyesület bár csendben és szerényen, mégis a leghathatósabban működött és működik közre Nagyvárad katolikus hitéletének emelésén.

Az Oltáregyesület, mint az összes hitbuzgalmi társulások koronája és

betetőzése a katolikus ember életének középpontjába a szentségi Jézust állítja, hogy belőle és általa éledjen a hit, a bátorság, a tetted és lelkesedés. Az Oltáregyesület rámutat arra a mérhetetlen kincsre, arra a kifogyhatatlan erkölcsi tőkére, melyet a legméltóságosabb Oltáriszentség rejt magában.

A nagyvárad-i Oltáregyesület rövid fennállása alatt is elérte már ezt a célt. Oly lendületet adott a hitbuzgóságnak és áldozatkészségnek, annyira fölébresztette a katolikus öntudatot, hogy ennek hatása a köz- és magánélet minden rétegében észlelhető.

Az Oltáregyesület kebeléből indult ki a mozgalom, mely végül létrehozta Nagyváradon is a szentségi Jézus iránt érzett szeretet egyik legszebb virágát: a katolikus patronage-egyesületet.

Az oltáregyleti tagok buzgalmának fokozásán mélt. és ftdő Fetser Antal fsz. püspök, akkor káptalani helynök úr bőkezűségéből és támogatásával 1910. március havában P. Fiedler Lipót jézustársasági atya a szent László-templomban lelki gyakorlatokat tartott, amidőn több mint 800-an járultak a szentségekhez. Résztvettek az Oltáregylet tagjai azon lelkigyakorlaton is, melyet ugyancsak P. Fiedler 1912. április 16—20-ig a várad-olaszi plébánia-templomban tartott külön a nők és külön a férfiak számára.

A szegény templomok fölsegítésén a következőkkel fáradozott egyesületünk:

Az 1910. évben főleg egyházi fehéreneműk készültek, továbbá 7 miseruha, 9 stóla, 3 ciborum köpeny és 4 beteglátogató tarsoly, összesen 766 darab.

Az 1911—1912. évben 700 darab kisebb-nagyobb egyházi ruhafehérenemű készült, úgy hogy 12 szegény templom és kápolna kapott egy-egy miseruhát és szükséges egyházi fehéreneműt. Az 1912. június 1-én megnyíló kiállítás fogalmat nyújt a tagok áldozatkészségéről és egyszerűségről azon úrhölgyek fáradhatatlan buzgóságáról is, akik hetenkint egyszer, sőt gyakran kétszer is, a legkellemetlenebb időjárás mellett is összegyűltek a munkateremben és

dolgoztak szeretetből a szentségi Jézus iránt, az ő dicsőségére.

A **soproni Oltáregyesület évi jelentése.** Az 1911. év májusától 1912. év májusáig terjedő munkaévben a bevétel 2460 korona, a kiadás pedig 2322.04 korona volt. Az imádkozó tagok száma 400. Az egyházi munkák végzésében körülbelül 100 hölgy segédkezett. Nevüket közli a kimutatás. Vagy 40 hölgy kész tárgyat ajándékozott. Ajándékban 27 templom részesült. Az elajándékozott tárgyak száma a kimutatás szerint 97; de az apró (purifikatorium, korporale stb.) tárgyak száma nincsen megjelölve, valamint azoké sem, melyek ezután kerülnek kiosztásra.

Szeptember 10-én, Istenben boldogult Erzsébet királyné halálának évfordulóján az Örökimádás templomban 9 órakor szent mise fog bemutatni lelki nyugalmáért az Úrnak.

Telefon-pósta.

Kedves olvasóinknak! Akik az Örökimádás 1912. évfolyamának első számát tudják nélkülözni, azokat tisztelettel kérjük, kegyeskedjenek azt a szerkesztőségnek megküldeni. Nagy szükség van rájuk. Hálás köszönettel — Szerk.

Iskola év kezdetén fehérvük minden olvasónk becses figyelmét az *eucharisztikus gyermekszövetségre*, valamint az *ifjak és leányok eucharisztikus szövetségére*. Ne feledje senki gyermekét ebbe az iskolába, az Úr Jézus iskolájába beírni. A szövetségnek június óta külön kis lapja, újságja van, melynek egyes számait a tagok 4 fillérért kapják. Azon gyermekek, kik már megismerték a lapocskát, páratlan örömmel és türelmetlenül várják mindig a következő számot. Mutatványt a lapocskából és a felvételi cédulákból méltóztatásuk kérni.

KIMUTATÁS.

Az Oltáregyesület által a szegény templomoknak ajándékozott templomfelszerelési tárgyak pénzértékben való kimutatása.

XVI. Eperjesi gk. egyházmegye: Szuhakálló 220 k., Szalancújváros 260 k., Sajópálfala 60 k., Radoskő 100 k., Sajóvámos 40 k., Viszló 220 korona.

XVII. Nagyváradi gk. egyházm. Kresztaménes 200 k., Battonya 60 k., Bihar-poklos 250 korona.

XVIII. Szamosujvár gk. egyházmegye: Sereden 80 k., Szilágyperesen 240 k., Máramarossziget 150 k., Bábca 150 k., Pecsely 80 k., Felsőkosály 140 korona.

Utólagosan: Selmezbánya 30 k., Budapest Szt. Alajos S. E. 150 k., Bedő 40 k., Budapest Angyalföld 100 k., Stomfa 40 k., Pozsonyszentgyörgy 105 k., Kolozsvár 100 k., Sopron 30 k., Egeg 50 korona.

1912. május és június hónapokban befolyt adományok:

Kassa egyházmegyéből ft. Plent István O. E. megbízott úr által 65 k., Rozsnyó egyházmegyéből fr. dr. Beliczky István O. E. megbízott úr által 80 k. 50 f., Zalaegerszegi tagoktól ft. Virágh Ferenc káplán úr által 102 k. 48 f., Esztergom főegyházmegyei tagoktól ft. dr. Babura László úr által 66 k. 66 f., az Euch. Társ. papsága az Örökimádástemplom monstranciájára 204 k. 80 f., egyesek ugyanezen monstranciára 15 k., Neveránszky István Zseléz 2 k., N. N. 2 k., Juhász István pléb. Szimő 12 k., Horváth J. Zalaszegvár 60 k., Hegedüs F. Kaposvár 30 k., Schwarz J. pléb. Benczháza 15 k., Dóka Angela J.-Árokszállás 10 k., P. A. Kasszián Szamosujvár 9 k., Kiss Istvánné Nagybecskerek 2 k. 40 f., N. N. 1 k., Bódiss István pléb. h. Ruma 16 k., Szaniszló Ferenc Nézsza 12 k., Tiszio József Rajec 16 k. 20 f., N. N. 2 k., Grössinger Józsefné 10 k., Gányafalui gk. hívek adománya 8 k. 20 f. Obarsi, Kelecsényi és Nagykozmaívi hívektől 37 k. 92 f.

A székesfehérvári Oltáregylet 1912. évi kiállításáról, mely az idén is úgy, mint a megelőző esztendőben a Ferenc József növelde főtitkarielnök főnöknője által kegyesen átengedett helyiségekben látható. A következő tárgyak vannak kiállítva:

Ercsi (a Legsz. Megváltóról nevezett nővérek kápolnája). Ostyasütő, ostyartartó, adja özvegy Auyedszky Adolfné. 3 vállkendő, varrta Schnetzer Margit.

Felcsuth. Viola pluviale, karing, varrta Hübner Károlyné.

Ó-Barok kápolna. Egy alba, vásznát adta gr. Zichy Lujza, csipkét Reé Istvánné varrták Marschall Anna és Mariska, cibóriumköpeny, készítette Konrad Teruska.

Tahitótfalu. Fekete casula, varrta Sturm Mariska, fehér stóla, készítette Lichtnecker Antalné, palla himezte Pálincás Etel.

Szent György-kórház, helyben. Cibóriumköpeny, adja gróf Zichy Lujza.

Jézus szent Szíve temploma, helyben. 2 fekete ministránsruha, készítette névte-

len, 2 vörös ministránsruha, készítette névtelen. Oltáriszentségfátyol nagypéntekre, adja Lichtneckert Antalné, fekete pluviale, viola stóla, adja Nagy Alfonzné, burza, készítette Kostyelik Etel.

Bakonyársarkány. Beteglátogatási készlet, füstölő, tömjéntartóval, adja verebi Végh Julia, piros casula, himezte és varrta Manger Irén, ciboriumköpeny, festette Mráz Hilda, varrta Sturm Erzsébet, palla, himezte Pálinskás Etel.

Bakonykúti. Vörös casula, varrta Szalai Juliska, palla, himezte Mészáros Ferencné.

Sárszentágota. Fehér casula, varrta Peék Róza, palla, himezte Sturm Erzsébet.

Izstimer. Fehér casula, adja gr. Szögyény-Marich Mariska, ostyatartó, adja özv. Auyedszky Adolfné, palla, himezte Szemes Tera.

Guttamási Buillonkészülék öröklámpásba, adja özv. Auyedszky Adolfné, 2 cingulum.

Csór. Fekete casula, himezte és varrta Pálffy Zsuzsa, 3 corporale, vásznát adta gróf Zichy Lujza, varrta Marschall Mariska, 3 kehelykendő, varrta Marschall Mariska, palla, himezte Szauer Paula.

Szent Ferencrendiek helybeli temploma. Fehér casula, himezte és adja gr. Széchenyi Viktorné, egy alba, vásznát adta gr. Zichy Lujza, varrta Reé Istvánné, egy karing, vásznát adta gr. Zichy Lujza, varrta Karl Istvánné, 12 ampolnakendő, adja gr. Zichy Lujza, 2 viola stóla, egyiket adja dr. Szabady Józsefné, másikat készítette Lichtneckert Antalné, 3 vállkendő, varrta Schnetzer Margit, 2 piros ministránsruha, készítette névtelen, 2 pulpítuskendő, adja özv. Keresztury Ödönné, 1 palla, 1 corporale és 1 kehelykendő, adja és készítette Sturm Erzsébet, ciboriumköpeny, festette Tóth Istvánné, varrta Lichtneckert Antalné.

Pesthidegkut melletti kápolna. Fekete casula, készítette névtelen, kehely, misekönyv, palla himezte Szauer Paula.

Dinnyés. Viola casula, himezte Sturm Erzsébet, készítette Sturm Ilona 1 alba, vásznát adta gróf Zichy Lujza, csipkét Reé Istvánné, varrta özv. Karl Józsefné 3 vállkendő, varrta Schnetzer Margit, 6 lavabodendő, adja gróf Zichy Lujza, palla, himezte Mészáros Ferencné.

Szent Imre-konviktus, helyben. Ostyasütő, 3 vállkendő, varrta Schnetzer Margit, 1 alba, vásznát adta gróf Zichy Lujza, csipkét Reé Istvánné, varrta dr. Eisenbart Károlyné, bursa, festette Luttor Teruska, varrta Sturm Ilona.

Pázmánd. 2 fekete ministránsruha, készítette névtelen, fekete casula, varrta Bartelmé Emma, palla, himezte Mészáros Ferencné.

Vereb. 2 palla, egyet himzett Szebedin Emma, másikat Szemes Tera, corporale, varrta Marschall Anna, egy csipkét adja Érsek Anna, másikat Rolb Jozefa, 6 kehelykendő, varrta Marschall Mariska, 1 alba, vásznát adta gróf Zichy Lujza, csipkét Reé Istvánné, varrta özv. Karl Józsefné, 1 karing, varrta Tóth Edéné, csipkét adta Tóth Gézáné.

Bodajk. Vörös casula, varrta Kozáry Viktória, palla, himezte Labundy Etelka.

Fehérvárcsurgó. Fehér casula, himzést készítette és adta Szögyény-Marich Julia, varrta Bilkei Emilia, palla, himezte Szauer Mária.

Urhida. 2 körmeneti zászló, rúd nélkül.

Pákoz. 4 ministránsing, kettőnek csipkáját névtelen adta, varrta dr. Lausch-

mann Gyuláné, kettő csipkékét adta özv. Kovács Ignácné, varrta özv. dr. Dubovszky Károlyné.

Szigetbecse. Fehér casula, himezte és varrta dr. Györke Margit, bursa, adja gróf Zichy Lujza, palla, himezte Mészáros Ferencné.

Zámoly. Ciborium, ciboriumköpeny, adta névtelen, 6 corporale, vásznat adta gróf Zichy Lujza, egyet varrt s csipkét adta dr. Györke Margit, a többit varrta s a csipkét adta özv. dr. Fanta Adolfné, 6 vállkendő, vásznat adta névtelen, varrta Schnetzer Irma, 12 kehelykendő, vásznat adta özv. Árokay Imréné, varrta Marschall Anna, 6 lavabokendő, adja gróf Zichy Lujza, lila, fehér stola, adja gróf Zichy Lujza.

Semináriumi templom, helyben. 2 karing, egyet ad Schlammadinger Alajosné, egyet özv. Keresztúry Ödönné, viola stola, adja dr. Szabady Józsefné, fehér casula, adja gróf Cziráky Lujza, palla, himezte Szauer Mária, 2 pulpituskendő, adja özv. Keresztúry Ödönné.

Gánt. Velum, himezte Weisz Gizella, 6 corporale, varrta Marschall Mariska, ampolnák, adja dr. Szabady Józsefné.

Alsóalap. Fehér pluviale, 6 kehelykendő, vásznat adta gróf Zichy Lujza, két csipkét Érsek Anna, egyet Kolb Jozefa, varrta mind Marschall Mariska.

Felsőalapi kápolna. 2 piros ministránsruha, varrta névtelen, 6 kehelytörlő varrta Marschall Anna, 6 kéztörlő, varrta Szabady Anna.

Felsővárosi templom, helyben. Fekete pluviale, pulpitus, adja verebi Végh Julia.

Sáraba. Fehér casula, himzést adja Szenzenstein Jánosné, készítette Szenzenstein Teruska, varrta Bilkei Emilia, palla, himezte Mészáros Ferencné.

Vaál. Viola casula, himezte Sáfár Vilma, varrta Hermann Lajosné, palla, himezte Mészáros Ferencné.

Balinka. Kehely.

Gyuró. Velum, himezte Rheinberger Józsefné, varrta Sturm Mariska, ciboriumköpeny, adta névtelen.

Diósd. Alba, csipkét adta özv. Babanits Andorné, varrta Tóth Edéné, 3 corporale, varrta Marschall Anna, 3 kehelykendő, varrta Marschall Mariska s kettőre adta a csipkét.

Szár. Fehér casula, himezte és varrta Sturm Erzsébet, 6 kehelykendő, varrta Marschall Anna, 6 lavabokendő, varrta Szabady Anna, palla, himezte Labundy Etel.

Solymár. Zöld casula, himezte Bilkei Lenke, varrta Bilkei Emilia, palla, himezte Pálkás Etel.

Kisláng. 2 piros ministránsruha, készítette névtelen, egyik kelméjét adta Moenich Károlyné, másikét özv. Szűts Kálmánné, 2 fekete ministránsruha, készítette névtelen, viola-fehér stola, készítette Lichtneckert Antalné, ampolnák, adja dr. Szabady Józsefné, cingulum, velum, himezte és varrta Horváth Imréné.

Árvaházi kápolna, helyben. Miskönyv.

Ujguth. 2 vörös zászló ruddal.

Ezenkívül ki van még állítva: 1 vég vászon, adja a verebi Oltáregylet (jövő esztendőben felhasználandó).

A székesfehérvári Oltáregylet zászlaja, melynek költségeit a tagok önkéntes adakozásából fedezzük. Megkezdett munka; készítik: Bartusek Mariska, Bilkei

Lenke, Laczó Jakabné és Perlaky Horváth Ilona. Horgolt csipke, adja Tauffer Béláné Fegyvernekről.

Ki van továbbá állítva mint *magánadomány* vagy *magántulajdon* :

1 ministránsing, Jézus sz. Szive templomának (helyben), adja Lehota Juliska, fehér casula, az iszkaszentgyörgyi templomnak adja és készítette özv. gróf Pappenheim Sándorné, fehér casulába himzett stráf (megkezdett munka) Jézus sz. Szive templomának (helyben) szánja özv. gróf Pappenheim Sándorné, fali persely, a Jézus sz. Szive templomának Luttor Ferenc magánadománya, oltárterítő, adja Vértessy Matild a helybeli székesegyháznak, imazsámoly, a Ferencrendiek helybeli templomának adja Dimitrievits Miléna, 1 oltárterítő és 2 keresztelési ingecske, a helybeli székesegyháznak adja Gerenday Gyuláné, varrta Kis Mihályné, 1 oltárterítő, a Jézus szent Szive helybeli templomának adja Hettyey Ferencné, 1 oltárterítő, Jézus szent Szive helybeli templomának adja Komáromy Erzsébet, 1 oltárterítő Jézus szent Szive helybeli templomának adja Mészáros Mariska, 1 karing, készítette Világhy Julianna, oltárterítő, Wurzcinger Mariska magántulajdona.

Megjegyzendő :

A *magánadomány* vagy *magántulajdon* jelzővel el *nem* látott tárgyak a kegyes adakozó által fel vannak ajánlva az oltáregyletnek, mely az adományról legjobb belátása szerint rendelkezik.

A színes ruhák és tárgyak (casula, stóla, burza, stb.) szabása és munkakiosztásáról Lichtnecker Antalné, Perlaky Horváth Ilonával, a fehérnemű szabása és varráskiosztásáról dr. Szabady Józsefné gondoskodott a fehérnemű szabásánál segédkezett Tóth Béláné.

*

Köszönetnyilvánítás. Mindazon nemesszívű jótévőknek, kik adományaik vagy kézimunkájukkal, úgy a kiállítási helyiségek átengedésével az Oltáregylet feladata teljesítésében : a szegény templomok felruházásában támogatni s a kiállítás sikerét előmozdítani kegyeskedtek, az Úr Jézus nevében e helyen mond hálás köszönetet

a Székesfehérvári Oltáregylet vezetősége.

A budapesti Központi Oltáregyesület kiállítására 1912-ben beküldött adományok.

I. Ajándékozta k :

Dr. Dombay Ede 1 csillár, ft. Reviczky Aldár 4 oltárterítő, 6 corporale, 1 antependium szentség elé, 2 stóla 4 áldoztató kendő, 17 pár fehér miniser-keztüű, 1 pulpitus. Nagyszombati Mária-kongregáció : 1 karing, 16 vállkendő, 6 corporale, 7 stólavédő, 6 palla, 29 purificatorium, 1 minisztering, 1 alba, 1 oltárterítő, 1 áldoztatókendő, 1 fehér casula, 3 ciborium-köpenyke, 1 dupla stóla, 2 burza, 1 piros min. ruha. Gróf Wenckheim Frigyesné 1 kehely, Cziráky-Almásy Erzsébet grófnő 1 kehely, Özv. gróf Cziráky Béláné 1 fehér miseruha. Gróf Csekonics Endréné 12 alba varrása. Harrer Gyuláné 1 pluviale, Budai női Mária-kongregáció 3 alba, 1 karing, 3 fehér oltárterítő, 1 antependium, 2 oltártakaró, 12 corporale, 12 purificatorium, 12 palla, 12 lavabo, 1 ciboriumköpeny. Lafrankó Károlyné 1 alba himzése. Vass Aladárné 1 csipke. Owenden Albertné 1 csipke. Balla Lajosné 1 csipke. Lorenz Adél 1 pluviale.

Kapier N.-né 1 fehér miseruha. Gróf Károlyi Lászlóné miseruhára való himzés (keresztöltés). Kresztits Mariska 4 darab horgolt csipke. Özv. Heinrich Ferencné 1 horgolt csipke albához. Voigné 1 horgolt csipke albára. Nagyszombati Irg. Növ. 1 alba, 1 karing, 1 ministering, 6 corporale, 20 lavabo, 9 parifitorium, 6 stólavédő, 6 palla, 2 oltárterítő. Kövesy Teréz 1 horgolt cingulus. Németh Rózsá horgolt csipke. Keviczkyne 4 áldozó kendő, 6 corporale. Rajnerné 1 karingre való csipke és 1 miseruha. Özv. Zvekicsné 1 csipke a Sz. Mária oltárra. Csaplár Katalin 1 horgolt csipke. Szommer Ágnes 1 karingre való csipke. Kempf N.-né 1 point lace csipke. Ulitskó Ferencné 1 horgolt csipke. Ghiczy Ida 1 horgolt csipke. Pichler Antalné több horgolt csipke stb. stb.

II. Himeztek és varrtak vagy horgoltak :

Journet Anna 1 fehér casula, Latetzedits Margit 1 lila casula, Karrinné 1 vörös casula, Vihaylné öngys. 1 fehér casula, Hauser Margit 1 fehér casula, Mihályfyné 1 fehér casula, Burdet U. 1 fehér casula, Csata Lujza 1 fehér casula, Braun Eugenia 1 vörös pluviale, gróf Almássy Erzsébet 1 fehér casula, Altdorfer, Beringerné 1 fehér himzés, Haasz Emilia 1 keresztöltéses himzés, Knapp Konstancia 1 fehér casula, Fehérváry Celesztin 1 lila casula, báró Barkóczy Ilona 1 himzés casulára, Holma és Wohlrath 1 fehér pluviale, Mikskó Emilia és Tunk Margit 1 fehér pluviale, Aigner Anna 1 fehér casula, Neidhardt Istvánné 1 vörös casula, Kováts Julia 1 fehér casula, Simon Mária 1 fehér casula, Keök Ilka 1 lila casula, Haasz Emilia 1 fehér casula, Aigner Anna 1 világos casula. (Folytatjuk.)

Szerkesztő: Tiefenthaler József.

Női kézimunkákhoz

szükséges himzőanyagok nagy választékban
legolcsóbb árban kaphatók. Képes árjegyzék
bérmentve. — Intézeti és iskolai szállítók

Berger és Feiszinger

Budapest, IV., Korona-u. 4. szám.